10-4-2007 9668/000084611

LTO NOORD ADVIES

Vestiging Doetinchem

10-4-2007 9668/000084611

Gedeputeerde Staten van Overijssel
Postbus 10078
8000 GB ZWOLLE

Datum: 5 april 2007 Referentie: 120185115/1667/ra/ma

Betreft: **Oprichting nieuwe varkenshouderijen**

Geacht College,

Family Farmers B.V. is een organisatie binnen de varkenshouderijketen die streeft naar ketensamenwerking, waarin productkwaliteit en een verantwoorde productie van varkensvlees centraal staat. Zij maakt afspraken met individuele fokzeugenhouders over fokkerij, voer en management om te komen tot een uniforme, gestandaardiseerde biggenstroom.

Family Farmers B.V. is een sterk groeiende organisatie en streeft erna om een grotere schakel in de varkensketen te worden. Zij wil alle geproduceerde biggen binnen de 'Family-Farmers-keten' in eigen beheer houden tot slachtrijpe leeftijd. Daartoe wil zij op meerdere locaties grootschalige varkenshouderijen oprichten.

Er zijn concrete plannen om op vier locaties een varkenshouderij op te richten:

1. Fortwijk te Vroomshoop
2. Hammerdijk te Vroomshoop
3. Goossenweg te Hellendoorn
4. Vossenweg te Hellendoorn

Gezien het gewenste aantal dieren dient eerst een milieu-effectrapport opgesteld te worden, alvorens milieuvergunning kan worden verleend. Vanwege de toepassing van brijvoedering bent u daarbij het bevoegde gezag.

Hierbij ontvangt u voor elke locatie de startnotitie in 20-voud.

We gaan ervan uit dat u per omgaande overgaat tot publicatie ervan.

Koopmanslaan 6 7005 BK Doetinchem Postbus 67 7000 AB Doetinchem T 0314 – 37 69 44 F 0314 – 37 69 66
advies@ltonoordadvies.nl www.ltonoordadvies.nl Rekeningnummer 303905107 KvK Centraal Gelderland 09132199 BTW 811918695B01

Het hoofdkantoor is gevestigd in Deventer

Mochten er nog vragen en/of opmerkingen zijn, dan kunt u uiteraard contact met mij opnemen. Ik ben bereikbaar via telefoonnummer (0314) 37 69 44.

Vertrouwende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

hoogachtend,

Ing. R.B.M. Aagten *ab*
Specialist ruimtelijke ordening en milieu
LTO Noord Advies

Voor akkoord mede ondertekend,

Dhr. L. Knoops
Directeur Family Farmers B.V.

Bijlagen: startnotities milieu-effectrapport (4 x 20 exemplaren)

10-4-2007 9668/00008461 2

10-4-2007 9668/00008461 2

Startnotitie milieu-effectrapportage

Varkenshouderij 'Family Farmers BV'
Vossenweg te Hellendoorn

Datum : 5 april 2007
Projectnummer : 120185115-4
Projectleider : ing. R.B.M. Aagten
Opgesteld door : drs. R.A.M. van Woerden

LTO Noord Advies
Ruimtelijke Ordening en Milieu
Postbus 67
7000 AB Doetinchem
T 0314 - 37 69 44
F 0314 - 37 69 66

10-4-2007 9668/000084613

Inhoudsopgave

1 Projectgegevens

2 Inleiding

2.1 De beoogde activiteit
2.2 Aanleiding en doel
2.3 Historie
2.4 Startnotitie MER

3 Procedures en beleid
3.1 M.E.R.-plicht
3.2 Bevoegd gezag
3.3 Planning
3.4 Europees beleid
3.5 Rijksbeleid
3.6 Provinciaal beleid
3.7 Gemeentelijk beleid

4 Voorgenomen activiteit en alternatieven
4.1 Referentiesituatie
4.2 Voorkeursalternatief
4.3 Meest milieuvriendelijk alternatief

5 Bestaande milieutoestand

6 Gevolgen voor het milieu
6.1 Ammoniak
6.2 Geurhinder
6.3 Fijn stof
6.4 Bodemkwaliteit
6.5 Waterkwaliteit
6.6 Energie- en waterverbruik
6.7 Geluid
6.8 Externe veiligheid
6.9 Verkeer
6.10 Landschap
6.11 Flora en fauna

7 Vergelijking van alternatieven

10-4-2007 9668/000084613

10-4-2007 9668/000084614

Bijlagen:

A Bedrijfslocatie

B Ecologische Hoofdstructuur en kwetsbare gebieden (Wav)

C Natura 2000-gebieden

D Streekplan Overijssel 2000+

E Reconstructrieplan Salland Twente

F Grondwaterbeschermingsgebieden Overijssel

G Voorkeursalternatief

10-4-2007 9668/000084614

10-4-2007 9668/00008461 5

1. Projectgegevens

Activiteit

Het oprichten en in werking hebben van een vleesvarkenshouderij gelegen aan Vossenweg (ongenummerd) te Hellendoorn, kadastraal bekend gemeente Hellendoorn, sectie X, nummer 127 en 128.

Initiatiefnemer

Family Farmers BV
Oude Goorenweg 4
5175 PH LIEROP

Te nemen besluiten:

1. Een vergunning voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting ex artikel 8.1 van de Wet milieubeheer.

2. Wijziging van het bestemmingsplan buitengebied door toevoegen van een agrarisch bouwperceel op de plankaart.

Bevoegd gezag

Ten aanzien van de milieuvergunning:

Gedeputeerde Staten van Overijssel
Postbus 10078
8000 GB Zwolle

Ten aanzien van de wijziging van het bestemmingsplan:

De gemeenteraad van de gemeente Hellendoorn
Postbus 200
7447 AE Nijverdal

10-4-2007 9668/0000846116

10 4 2007 9668/0000846116

2. Inleiding

2.1 De beoogde activiteit

Initiatiefnemer wil aan de Vossenweg te Hellendoorn, op het perceel kadastraal bekend onder sectie X, nummers 127 en 128, een nieuwe vleesvarkenshouderij oprichten. De locatie ligt ten noordoosten van Hellendoorn, ten zuidoosten van het buurtschap Marle. In bijlage A is de locatie van de beoogde varkenshouderij aangegeven. Het te bouwen stallencomplex biedt plaats aan 18.816 vleesvarkens.

2.2 Aanleiding en doel

Family Farmers (initiatiefnemer) is een organisatie binnen de varkenshouderijketen die streeft naar ketensamenwerking, waarin productkwaliteit en een verantwoorde productie van varkensvlees centraal staat. Zij maakt afspraken met individuele fokzeugenhouders over fokkerij, voer en management om te komen tot een uniforme, gestandaardiseerde biggenstroom.

Family Farmers B.V. is een sterk groeiende organisatie en streeft erna om een grotere schakel in de varkensketen te worden. Zij wil alle geproduceerde biggen binnen de 'Family-Farmers-keten' in eigen beheer houden tot slachtrijpe leeftijd. Daartoe wil zij op meerdere locaties grootschalige varkenshouderijen oprichten. Eén van deze locaties is gelegen aan de Vossenweg.

Grote varkenshouderijen zijn in staat goedkoper te produceren. Om die reden wordt door initiatiefnemer een vleesvarkenshouderij met grote omvang nagestreefd. Bepalend voor de omvang van de beoogde varkenshouderij aan de Vossenweg is de maximale oppervlakte van het bouwperceel (1,5 hectare).

2.3 Historie

Initiatiefnemer heeft in 2006 het perceel aan de Vossenweg aangekocht. Momenteel is deze grond in gebruik als akkerbouwgrond. Gelijktijdig met het indienen van deze startnotitie is bij het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Twenterand een verzoek ingediend om het bestemmingsplan te wijzigen door een agrarisch bouwperceel van 1,5 hectare op te nemen op het betreffende perceel. Op het moment van indienen van deze startnotitie zijn er met betrekking tot dit initiatief nog geen besluiten genomen of plannen vastgesteld.

10-4-2007 9668/00084617

10-4-2007 9668/00084617

2.4 Startnotitie MER

Aanleiding voor deze startnotitie is de aanvraag om een vergunning ex artikel 8.1 van de Wet milieubeheer (hierna: milieuvergunning) voor het oprichten van een inrichting voor het houden van 18.816 vleesvarkens, alsmede de aanvraag om het bestemmingsplan te wijzigen ten behoeve van de oprichting van deze veehouderij. Bij de aanvraag om een milieuvergunning of het besluit tot wijziging van het bestemmingsplan die het oprichten van een varkenshouderij met meer dan 3.000 plaatsen voor mestvarkens mogelijk maakt, moet een milieu-effectrapport (hierna: MER) worden gevoegd (zie hoofdstuk 3.1). Het MER wordt voorafgegaan door deze startnotitie.

In deze startnotitie geeft initiatiefnemer op hoofdlijnen inzicht in de aard, omvang en locatie van de beoogde activiteit. Daarnaast worden de te volgen procedure, het vigerende beleid, de bestaande milieutoestand en de mogelijke milieugevolgen kort beschreven. Voor de beoogde activiteit worden de verschillende alternatieven beschreven welke in de MER zullen worden vergeleken.

De gegevens uit deze startnotitie zijn nodig om richtlijnen te geven voor de op te stellen MER. Deze richtlijnen bepalen in belangrijke mate welke milieu-effecten moeten worden onderzocht.

De informatie in deze startnotitie is bedoeld voor alle betrokkenen zoals bevoegd gezag, omwonenden, maatschappelijke organisaties, de Commissie voor de milieueffectrapportage (hierna te noemen commissie MER) en de voorgeschreven wettelijke adviseurs.

Voordat het bevoegd gezag een besluit neemt over dit initiatief zijn er diverse inspraakmomenten. De eerste inspraakperiode volgt na publicatie van de startnotitie en duurt 6 weken. Gedurende deze termijn kunnen wensen ten aanzien van de inhoud van het MER kenbaar worden gemaakt aan het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag stelt binnen 13 weken na publicatie de richtlijnen voor het MER op, waarbij rekening wordt gehouden met de aandachtspunten die uit de inspraak naar voren zijn gebracht.

10-4-2007 9668/00008461 8

10-04-2007 08:59 0000000 9668/00008461 8

3. Procedures en beleid

In dit hoofdstuk wordt aangegeven waarom een milieu-effectrapport (MER) moet worden opgesteld en wat de inhoud van het MER moet zijn. Daarna wordt de procedure en planning van de totstandkoming van het MER beschreven. Vanaf sectie 3.4 volgt een beschrijving van de relevante wet- en regelgeving en het gevoerde beleid per bestuurslaag (europees, rijk, provincie en gemeente). Deze wet- en regelgeving en het beleid zullen bij het MER worden betrokken. Indien zich in de periode tussen het indienen van deze startnotitie en het MER wijzigingen voordoen, dan zullen deze in het MER worden meegenomen.

3.1 M.E.R.-plicht

Besluit milieu-effectrapportage 1994
Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer worden bij algemene maatregel van bestuur activiteiten aangewezen, die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Daarbij worden categorieën van plannen en besluiten aangewezen, bij de voorbereiding waarvan een milieueffectrapport moet worden gemaakt. De hier bedoelde algemene maatregel van bestuur is het 'Besluit milieu-effectrapportage 1994' (hierna: het Besluit). In onderdeel C van de bijlage bij het Besluit worden de m.e.r.-plichtige activiteiten, plannen en besluiten genoemd.

In categorie C 14 van de bijlage wordt als *activiteit* genoemd: de oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens. De m.e.r.-plicht geldt alleen indien de activiteit betrekking heeft op een inrichting met meer dan: 85.000 plaatsen voor mesthoenders, 60.000 plaatsen voor hennen, 3.000 plaatsen voor mestvarkens of 900 plaatsen voor zeugen.
De m.e.r.-plicht geldt voor *plannen* als bedoeld in de artikelen 2a (Pkb), 4a (Streekplan) , 7 (gemeentelijk structuurplan), 10 (bestemmingsplan), 11, eerste lid (uitwerking of wijziging bestemmingsplan door b en w), en 36c (regionaal structuurplan) van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, voorzover deze kaderstellend zijn voor de m.e.r.-plichtige activiteit. Naast de vaststelling van een dergelijk plan kan het tevens gaan om een herziening, uitwerking, afwijking of vrijstelling van een plan.
De m.e.r.-plicht geldt tevens voor *besluiten* met betrekking tot de m.e.r-plichtige activiteit waarop afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) én afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

Activiteit
Initiatiefnemer wil een stallencomplex oprichten voor het houden van 18.816 vleesvarkens. Aangezien het oprichten betrekking heeft op een inrichting met meer dan 3.000 plaatsen voor mestvarkens, betreft het een m.e.r.-plichtige activiteit.

10-4-2007 9668/000084619

10-4-2007 9668/000084619

Plannen

Voor het gebied waar initiatiefnemer de veehouderij wil oprichten kunnen als kaderstellende plannen worden gezien het Streekplan Overijssel 2000+, het Reconstructieplan Salland Twente en het Bestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Twenterand. Bij de voorbereiding van het vigerende bestemmingsplan is geen rekening gehouden met de oprichting van een varkenshouderij op de beoogde locatie. Voor het verlenen van een bouwvergunning voor de varkensstallen moet het bestemmingsplan worden gewijzigd of moet hiervan vrijstelling worden verleend (zie sectie 3.7). De wijziging of vrijstelling van het bestemmingsplan is daarom kaderstellend voor de beoogde activiteit. Bij de voorbereiding van (de wijziging van) het bestemmingsplan moet een MER worden gemaakt. Als hieraan voorafgaand een vrijstellingsbesluit wordt genomen, moet het MER worden gemaakt bij de voorbereiding van het vrijstellingsbesluit.

Besluiten

Om de voorgenomen activiteit te kunnen uitvoeren moet onder andere een milieuvergunning worden aangevaagd. Een milieuvergunning is een besluit waarop afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wm van toepassing is. Bij de voorbereiding van de milieuvergunning voor een m.e.r.-plichtige activiteit moet een MER worden gemaakt.

Op voorhand zijn er geen andere m.e.r.-plichtige besluiten die moeten worden genomen. Een lozingsvergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is niet aan de orde omdat er geen afvalstoffen vanuit de inrichting worden geloosd in het oppervlaktewater.

10-4-2007 9668/00008420

10:41 4007 0645000009 0000

3.2 Bevoegd gezag

Milieuvergunning

Burgemeester en wethouders zijn doorgaans bevoegd gezag met betrekking tot vergunningverlening en handhaving van een milieuvergunning voor een inrichting op hun grondgebied. Voor bepaalde categorieën van inrichtingen kunnen gedeputeerde staten of de minister het bevoegd gezag zijn. Dit geldt voor inrichtingen die gezien de aard en omvang grote nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken. Deze categorieën van inrichtingen worden limitatief opgesomd in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb)

In het Ivb is bepaald dat gedeputeerde staten het bevoegd gezag zijn ten aanzien van inrichtingen voor het opslaan van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen met een capaciteit ten aanzien daarvan van 1.000 m^3 of meer (categorie 28.4 sub a. 6°). Ook zijn gedeputeerde staten het bevoegd gezag voor inrichtingen voor het ontwateren, microbiologisch of anderszins biologisch of chemisch omzetten, agglomereren, deglomereren, mechanisch, fysisch of chemisch scheiden, mengen, verdichten of thermisch behandelen - anders dan verbranden van - van buiten de inrichting afkomstige huishoudelijke afvalstoffen of bedrijfsafvalstoffen met een capaciteit ten aanzien daarvan van 15.000 ton per jaar of meer (categorie 28.4 sub c. 1°).

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
Initiatiefnemer is voornemens om brijvoedering toe te passen. Diverse bijproducten afkomstig uit de levensmiddelenindustrie worden op het bedrijf samengevoegd tot een optimaal voer voor vleesvarkens. Omdat de levensmiddelenindustrie zich ontdoet van de bijproducten, moeten deze worden gezien als afvalstoffen.

Binnen de onderhavige varkenshouderij is de opslagcapaciteit van bijproducten *lager* dan de drempelwaarde van 1.000 m^3.

De verwerkingscapaciteit van bijproducten zal *meer* dan 15.000 ton per jaar bedragen.

Hieruit volgt dat het college van gedeputeerde staten van Overijssel het bevoegde gezag is voor de vergunningverlening en handhaving van de milieuvergunning voor onderhavige inrichting.

10-4-2007 9668/00008462 1

3.3 Planning

Rekening houdend met de termijnen zoals die in de Wet milieubeheer zijn vastgelegd kan een indicatie worden gegeven van het te doorlopen tijdspad:

Activiteit	Tijdstip	Actie door
Indienen startnotitie MER bij bevoegd gezag	maart 2007	initiatiefnemer LTO Noord Advies
Bekendmaking	april 2007	bevoegd gezag
Inspraak voor richtlijnen MER		een ieder
Advies wettelijke adviseurs	april 2007	adviseurs
Advies commissie MER	mei 2007	commissie m.e.r.
Vaststellen richtlijnen	juni 2007	bevoegd gezag
Opstellen MER	juli - augustus 2007	initiatiefnemer LTO Noord Advies
Indienen MER en aanvraag milieuvergunning	september 2007	initiatiefnemer LTO Noord Advies
Beoordelen aanvaardbaarheid MER en openbare kennisgeving	oktober 2007	bevoegd gezag
Kennisgeving MER en ontwerp-milieuvergunning	november 2007	bevoegd gezag
Zienswijzen MER en milieuvergunning	december 2007	een ieder
Advies commissie m.e.r.	februari 2008	commissie m.e.r.
Definitieve beschikking milieuvergunning	april 2008	bevoegd gezag

10-4-2007 9668/00008462 1

10-4-2007 9668/00008422

NV4880000/8668 9668 00008422 10-4-2007

3.4 Europees beleid

Het milieubeleid van de Europese Unie (EU) is vastgelegd in richtlijnen. Deze richtlijnen zijn bindend voor de lidstaten van de EU. Hieronder worden enkele Europese richtlijnen beschreven die in het bijzonder van toepassing zijn op de voorgenomen activiteit. In het MER zal met deze richtlijnen rekening worden gehouden.

De lidstaten moeten de richtlijnen omzetten in het nationale recht. Biedt het nationale recht ruimte voor interpretatie, dan moeten de nationale bepalingen richtlijn-conform worden uitgelegd. Indien de omzetting naar nationaal recht niet of niet juist is gebeurd kan de richtlijn direct worden ingeroepen.

IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention en Control) is op 24 september 1996 door de Raad van de Europese Unie vastgesteld (PbEG L 257). De richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen. Zij bevat maatregelen ter voorkoming en, wanneer dat niet mogelijk is, beperking van emissies in lucht, water en bodem, met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen, om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken.

De richtlijn is van toepassing op de categorieën van industriële activiteiten die worden genoemd in de bijlage behorende bij de richtlijn. Onder rubriek 6.6 worden genoemd: installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan: a) 40.000 plaatsen voor pluimvee; b) 2.000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg); c) 750 plaatsen voor zeugen.

De IPPC-richtlijn hanteert als uitgangspunten dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen worden getroffen. Hiertoe dienen de beste beschikbare technieken te worden toegepast. Door het exploiteren van de installatie mag geen belangrijke verontreiniging worden veroorzaakt. Het ontstaan van afvalstoffen moet zo veel mogelijk worden voorkomen. Als dit niet mogelijk is moeten afvalstoffen nuttig worden toegepast of verantwoord worden verwijderd. Energie op doelmatige wijze worden gebruikt. De exploitant moet de nodige maatregelen treffen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken. Tenslotte moet bij definitieve stopzetting van de activiteiten de nodige maatregelen worden getroffen om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein in bevredigende toestand te brengen.

In de richtlijn is bepaald hoe de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de betreffende installaties worden geëxploiteerd overeenkomstig de richtlijn. Er worden eisen gesteld aan de aanvraag, inhoud en totstandkoming van een vergunning voor de installatie. De vergunning dient bijvoorbeeld emissiegrenswaarden te bevatten voor de verontreinigende stoffen die in significante hoeveelheden uit de installatie kunnen vrijkomen. Deze emissiegrenswaarden moeten zijn gebaseerd op de beste beschikbare technieken met inachtneming van de technische kenmerken en de geografische ligging van de betrokken installatie, alsmede de plaatselijke milieuomstandigheden.

De IPPC-richtlijn is volledig geïmplementeerd in de Nederlandse milieuwetgeving, waaronder de Wet milieubeheer, Wet verontreiniging oppervlaktewateren en Wet ammoniak en veehouderij.

10-4-2007 9668/00084623

10-4-2007 09:39 0000000000 WMS

NEC-richtlijn

Daar waar de EU-wetgeving op het gebied van luchtkwaliteit zich richt op de concentratie van verontreinigende stoffen in de lucht, richt de NEC-richtlijn zich op de uitstoot. NEC staat voor National Emission Ceilings. Per lidstaat zijn voor 2010 emissieplafonds vastgelegd voor zwaveldioxide (SO_2, voor Nederland 50 kton), stikstofoxiden (NO_x, 260 kton), niet-methaan vluchtige organische stoffen (NMVOS, 185 kton) en ammoniak (NH_3, 128 kton). De NEC-richtlijn bevat geen emissieplafond voor fijn stof. Naar alle waarschijnlijkheid wordt fijn stof wel meegenomen in een komende herziening van de NEC-richtlijn.

Jaarlijks rapporteert Nederland de voortgang van het beleid om de emissies terug te dringen. In de nationale rapportage wordt ingegaan op de stand van zaken in de verschillende sectoren. De EU-rapportage beperkt zich tot het halen van de nationale NEC-plafonds.

Vogelrichtlijn

De Europese Vogelrichtlijn heeft tot doel alle in het wild levende vogelsoorten in stand te houden. Het gaat niet alleen om de vogels zelf, maar ook om hun eieren, nesten en leefgebieden die voorkomen op het grondgebied van de lidstaten. Het betreft de bescherming, het beheer en de regulering van deze soorten en stelt regels voor de exploitatie daarvan.

Er kan onderscheid worden gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. De soortenbescherming is in Nederland opgenomen in de Flora- en Faunawet. De gebiedsbescherming is opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998.

In Nederland zijn in totaal 78 gebieden aangewezen als speciale beschermingszones in het kader van de Vogelrichtlijn (vogelrichtlijngebied). Het dichtst bij de inrichting gelegen vogelrichtlijngebied is het gebied 'Sallandse Heuvelrug' op 7.500 meter afstand.

Habitatrichtlijn

In 1992 is er door de lidstaten van de Europese Unie een richtlijn ondertekend welke moet zorgdragen voor bescherming en instandhouding van soorten flora en fauna die van Europees belang zijn: de Habitatrichtlijn.

Elke lidstaat moet op zijn grondgebied de gebieden die het belangrijkst zijn voor het behoud van de onder de richtlijn vallende habitats en soorten identificeren en vervolgens aanwijzen als speciale beschermingszone. De gebieden van communautair belang worden aangeduid met Natura 2000.

Nederland heeft een lijst met 141 speciale beschermingszones (habitatrichtlijngebieden) aangemeld bij de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft deze lijst op 7 december 2004 vastgesteld. De habitatrichtlijngebieden vormen samen met de reeds aangewezen vogelrichtlijngebieden de 162 Natura 2000-gebieden in Nederland.

Evenals bij de Vogelrichtlijn is de soortenbescherming in Nederland opgenomen in de Flora- en Faunawet en wordt de gebiedsbescherming geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998.

10-4-2007
9668/00084624

04-04-2007 10:14 0000000000 9668 00084624

De wettelijke bescherming van de Natura 2000-gebieden via de Natuurbeschermingswet 1998 geldt alleen voor gebieden die op grond van deze wet zijn aangewezen. Op dit moment geldt dat alleen voor (die gedeelten van) Natura 2000-gebieden die reeds zijn aangewezen op grond van de vogelrichtlijn. Nederland heeft de habitatrichtlijngebieden nog niet formeel aangewezen. De aanwijzing van deze gebieden vindt plaats in tranches. De eerste tranche met 111 ontwerp-aanwijzingsbesluiten is begin 2007 bekend gemaakt. De definitieve aanwijzingsbesluiten zullen in 2007 en 2008 worden genomen.

Voor speciale beschermingszones die zijn aangemeld maar nog niet zijn aangewezen gelden de bepalingen van artikel 6, leden 2, 3 en 4 van de Habitatrichtlijn rechtstreeks. Dit houdt in dat bevoegde instanties slechts toestemming mogen geven voor een plan of project, nadat zij zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zal aantasten. Hiertoe moet het bevoegd gezag voor plannen of projecten die afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kunnen hebben voor een speciale beschermingszone, een passende beoordeling maken van de gevolgen voor dat gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied.

Zolang een habitatrichtlijngebied niet is aangewezen moet bij de voorbereiding van een milieuvergunning of de vaststelling, vrijstelling of wijziging van een bestemmingsplan een passende beoordeling worden gemaakt. Bij het oprichten van een veehouderij moet bij mogelijke gevolgen voor habitatgebieden vooral gedacht worden aan vermesting of verzuring door depositie van ammoniak, verdroging door onttrekking van grondwater, verontreiniging van grond- of oppervlaktewater of verstoring door geluid. In het MER zal worden ingegaan op al deze aspecten. Voor veehouderijen op grotere afstand van een beschermd gebied is de depositie van ammoniak het enige mogelijk relevante effect. Daarom wordt in het MER onderzoek verricht naar de ammoniakdepositie op Natura 2000-gebieden veroorzaakt door de beoogde activiteit. Indien de depositie op deze gebieden niet verwaarloosbaar is, wordt onderzoek gedaan naar de in het betreffende gebied voorkomende natuurwaarden, de gevoeligheid van deze natuurwaarden voor ammoniakdepositie (=kritische depositiewaarde) en de bestaande en verwachte ontwikkeling van de achtergronddepositie.

In de omgeving van beoogde veehouderij zijn twee habitatrichtlijngebieden gelegen: 'Wierdense Veld', op 3.450 meter, en het 'Sallandse Heuvelrug' op 7.500 meter afstand.

10-4-2007 9668/0000842625

10.4 2007 0000 8668 6000 0000 8668 NL

3.5 Rijksbeleid

In dit hoofdstuk wordt het nationale beleid en wetgeving beschreven voor zover dat van belang is voor de voorgenomen activiteit en de locatie waar deze wordt ondernomen. Achtereenvolgens komen aan de orde: milieubeleid, natuurbescherming, dierwelzijn en ruimtelijke ordening.

3.5.1 Milieubeleid

Wet milieubeheer
De Wet milieubeheer (Wm) bevat regels met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne. Hoofdstuk 8 van de Wet stelt regels over 'inrichtingen' die belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Op grond van artikel 8.1 Wm is het verboden om zonder een daartoe verleende milieuvergunning een inrichting op te richten, te veranderen en in werking te hebben.

De artikelen 8.8, 8.9 en 8.10 Wm geven het toetsingskader van de milieuvergunning. Bij de beslissing op de aanvraag betrekt het bevoegd gezag onder andere de bestaande toestand van het milieu, de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, de redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met *het oog op de bescherming van het milieu en de mogelijkheden om de nadelige gevolgen voor het milieu te* voorkomen, dan wel zo veel mogelijk te beperken.

Een milieuvergunning kan slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. De vergunning wordt in ieder geval geweigerd indien door verlening daarvan niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. Tevens moet de vergunning worden geweigerd indien niet kan worden voldaan aan regels, grenswaarden en aanwijzingen die zijn gesteld bij of krachtens de Wm of andere in de Wm genoemde wetten.

Bij een veehouderij kunnen de emissie van ammoniak en geur belangrijke gevolgen hebben voor het milieu. Voor het beoordelen van deze gevolgen zijn bijzondere wetten vastgesteld: de Wet ammoniak en veehouderij en de Wet geurhinder en veehouderij. Deze worden hierna beschreven.

Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer
In het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) is beschreven welke categorieën van inrichtingen nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken. Op basis van deze categorieën en omvang van de inrichting wordt bepaald wie het bevoegd gezag is met betrekking tot vergunningverlening en handhaving en welke instanties moeten adviseren bij de voorbereiding van een besluit op een vergunningaanvraag.

In het Ivb is tevens aangegeven welke gegevens bij een aanvraag om een milieuvergunning moeten worden verstrekt aan het bevoegd gezag (zie hoofdstuk 3.2).

10-4-2007 9668/00084626

04-07-2007 09:45 0000000000 GEMEENTE

In hoofdstuk 5a van het Ivb is bepaald welke gegevens het bevoegd gezag moet betrekken bij de bepaling van de voor een inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken. Daarbij is aangegeven dat tevens rekening wordt gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen en het voorzorg- en het preventiebeginsel. In de 'Regeling aanwijzing BBT-documenten' worden documenten genoemd waarmee het bevoegd gezag rekening moet houden. Voor grote intensieve veehouderijen (gpbv-installaties) moet primair rekening worden gehouden met de 'BREF-intensieve veehouderij' en aanvullend met de 'BREF Monitoring'. Daarnaast kunnen andere documenten van toepassing zijn zoals de 'Circulaire energie in de milieuvergunning', 'Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB)' of de publicatie 'Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen (PGS 15)'.

In het MER wordt aangegeven welke categorieën van inrichtingen van toepassing zijn op de beoogde veehouderij en zullen - in ieder geval - de gegevens die nodig zijn voor een beslissing op de aanvraag om de milieuvergunning worden betrokken. In het MER zal tevens een beoordeling van de beste beschikbare technieken plaatsvinden op basis van de bij of krachtens het Ivb voorgeschreven criteria.

Wet ammoniak en veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij (Wav) is het toetsingskader voor de emissie van ammoniak uit dierenverblijven.[1] Bij de beslissing inzake de milieuvergunning voor het oprichten of veranderen van een veehouderij betrekt het bevoegd gezag de gevolgen van de ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven in de Wav. Een uitzondering geldt voor besluiten met betrekking tot een veehouderij, waar bij de voorbereiding een milieu-effectrapportage gemaakt moet worden.[2] Als een MER moet worden opgesteld is de Wav dus niet het enige toetsingskader voor de ammoniak uit de dierenverblijven, maar geldt het ruimere toetsingskader van de Wet milieubeheer.

In de Wav wordt slechts rekening gehouden met de nadelige gevolgen die de ammoniakemissie uit de dierenverblijven kan hebben voor de (zeer) kwetsbare gebieden die volgen uit artikel 2 van de Wav.

Een kwetsbaar gebied is een gebied dat op grond van de Interimwet ammoniak en veehouderij reeds vóór 1 januari 2002 als voor verzuring gevoelig gebied werd aangemerkt én dat is gelegen in de door gedeputeerde staten vastgestelde ecologische hoofdstructuur (EHS). Bij besluit van 16 augustus 2005 hebben gedeputeerde staten van Overijssel de begrenzing van de EHS vastgesteld.

Op 13 februari 2007 heeft de Eerste Kamer ingestemd met een wijziging van de Wav. De wijziging houdt onder meer in dat de gebiedsbeschermende maatregelen van de Wav alleen betrekking hebben op de zeer kwetsbare gebieden. Een zeer kwetsbaar gebied is een voor verzuring gevoelig gebied dat is gelegen in de ecologische hoofdstructuur (EHS) of in een Natura 2000-gebied en dat door provinciale staten is aangewezen als zeer kwetsbaar gebied. De wetswijziging is op dit moment (maart 2007) nog niet in werking getreden.

[1] Dit geldt niet voor de beoordeling van directe ammoniakschade (zie hierna). Voor de beoordeling van directe ammoniakschade en van de gevolgen van ammoniak uit andere bronnen dan de dierenverblijven is de Wet milieubeheer het toetsingskader.

[2] De uitzondering geldt niet voor besluiten met betrekking tot de uitbreiding van bestaande veehouderijen binnen 250 meter van een (zeer) kwetsbaar gebied.

10-4-2007 9668/00084627

Na inwerkingtreding moet provinciale staten de zeer kwetsbare gebieden aanwijzen. Zolang provinciale staten de zeer kwetsbare gebieden niet heeft aangewezen, gelden alle kwetsbare gebieden als zeer kwetsbaar gebied.

In de buurt van de (zeer) kwetsbare gebieden mogen in principe geen nieuwe veehouderijen worden opgericht. Op grond van artikel 4 lid 1 van de Wav moet een vergunning voor het oprichten van een veehouderij worden geweigerd indien een tot de veehouderij behorend dierenverblijf geheel of gedeeltelijk is gelegen in een (zeer) kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied.

Oprichting of uitbreiding van grote veehouderijen (gpbv-installaties) buiten 250 meter van de (zeer) kwetsbare gebieden is mogelijk, mits geen belangrijke verontreiniging wordt veroorzaakt. In de (gewijzigde) Wav is bepaald dat de milieuvergunning moet worden geweigerd indien niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden moeten worden gesteld, maar die niet met toepassing van de in aanmerking komende beste beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd (art. 3 lid 3 Wav-nieuw). Door het ministerie van VROM wordt een 'beleidslijn IPPC' voorbereid om hieraan invulling te geven.[3]

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
Het voorliggende initiatief betreft de oprichting van een varkenshouderij. De dichtstbijgelegen kwetsbare gebieden in de zin van de Wav zijn gelegen op circa 2.200 meter van de beoogde locatie (zie bijlage B). Nu het bedrijf niet is gelegen binnen 250 meter van een (zeer) gevoelig gebied vormt artikel 4 lid 1 van de Wav geen grond om de vergunning te weigeren.

Artikel 7 van de Wav is in dit geval niet van toepassing. Dit betekent dat voor de betreffende oprichtingsvergunning de Wav niet het enige toetsingskader vormt voor de beoordeling van de ammoniakemissie uit de dierenverblijven, maar dat daarnaast het ruimere toetsingskader van de Wet milieubeheer geldt.

In het MER zal worden beoordeeld of in verband met de aard en ligging van de inrichting en de bestaande milieutoestand een verdere reductie van ammoniak noodzakelijk is dan de reductie die kan worden bereikt door toepassing van de beste beschikbare technieken. Deze beoordeling vindt plaats op basis van de '(concept) Beleidslijn IPPC'.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij
Voor veehouderijen gaan op grond van artikel 8.44 van de Wet milieubeheer algemene regels gelden met betrekking tot de ammoniakemissie uit huisvestingssystemen. Op 28 december 2005 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij bekendgemaakt. Het besluit is nog niet in werking getreden. Hiervoor moet eerst een inwerkingtredingsbesluit bekendgemaakt worden. Naar verwachting valt de inwerkingtreding samen met de inwerkingtreding van de hiervoor genoemde wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij.

Op grond van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij mogen, indien in een veehouderij dieren worden gehuisvest van een categorie waarvoor in de bijlage bij het besluit een maximale emissiewaarde is aangegeven, voor die dieren geen huisvestingssystemen worden toegepast met een emissiefactor die hoger is dan de maximale emissiewaarde. Voor vleesvarkens wordt een maximale emissiewaarde aangegeven van 1,4 kg NH_3 per dierplaats per jaar.

[3] Voorstel Besleidslijn IPPC, Brief van staatssecretaris Van Geel (VROM) aan TK kenmerk BWL/2006 316 194.

10-4-2007 9668/000084628

Deze maximale emissiewaarde geldt voor alle nieuwe varkensstallen waarin meer dan 15 varkens worden gehouden. Voor bestaande stallen kan in bepaalde gevallen een afwijkende norm worden gehanteerd.

In het MER zullen de huisvestingssystemen worden beschreven die voldoen aan de maximale emissiewaarden voor ammoniak. In het MER zal worden beoordeeld of een verdere reductie van ammoniakemissie mogelijk en/of noodzakelijk is.

Directe ammoniakschade

Naast indirecte schade door vermesting en verzuring van natuurgebieden, kan ammoniakdepositie op bepaalde gewassen leiden tot directe ammoniakschade. Uit onderzoek van het AB-DLO (thans 'Plant Research International') te Wageningen is gebleken dat met name kasgewassen, fruitteelt en coniferen gevoelig kunnen zijn voor directe ammoniakschade. Andere gewassen lopen een verwaarloosbare kans op schade[4].

Directe ammoniakschade doet zich alleen op zeer korte afstand van een emissiepunt voor. Indien tot gevoelige soorten een afstand van 50 meter wordt aangehouden zal geen merkbare schade optreden. Bij minder gevoelige soorten is een afstand van 25 meter al voldoende om schade als gevolg van ammoniakemissie te vermijden.

In het MER zal worden beschreven of zich in de directe omgeving van de op te richten varkenshouderij directe ammoniakschade kan voordoen.

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het toetsingskader voor de geurhinder vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven. Deze wet is op 1 januari 2007 in werking getreden. Bij een beslissing inzake de milieuvergunning voor het oprichten of veranderen van een veehouderij betrekt het bevoegd gezag de geurhinder door de geurbelasting vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven *uitsluitend* op de wijze als aangegeven bij of krachtens de artikelen 3 tot en met 9 van de Wgv.

De geuremissie uit de dierenverblijven wordt berekend op basis van vastgestelde geuremissiefactoren per diercategorie die zijn opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderijen. De geurbelasting van gevoelige objecten in de omgeving wordt berekend met het verspreidingsmodel V-Stacks vergunning. De wet geeft maximale waarden voor de geurbelasting die de veehouderij op een gevoelig object mag veroorzaken. Indien het gevoelig object een woning bij een (voormalige) veehouderij in het buitengebied is, geldt een minimum afstand tot het emissiepunt van 50 meter. Tevens gelden minimale afstanden tussen de gevel van een stal en de gevel van een gevoelig object. De gemeenteraad is bevoegd om bij verordening andere waarden of afstanden vast te stellen.

De Wgv laat het bevoegd gezag vrij om in de vergunning voorschriften op te nemen om geurhinder te voorkomen dan wel zo veel mogelijk te beperken. Indien door het verlenen van de vergunning niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste de beste beschikbare technieken worden toegepast moet de vergunning worden geweigerd op grond van artikel 8.10 lid 2 van de Wet milieubeheer.

[4] Stallucht en planten, Instituut voor Plantenziektekundig Onderzoek 1981; Effecten van ammoniak op planten in de directe omgeving van stallen: update van een risicoschatting, AB-rapport 72, P.H.B. de Visser en L.J. van Eerden 1996.

10-4-2007 9668/00008462

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
In de omgeving van de beoogde varkenshouderij zijn meerdere woningen gelegen. De meeste woningen betreffen al dan niet voormalige bedrijfswoningen bij een veehouderij. Met het programma V-Stacks vergunning is een indicatieve beoordeling uitgevoerd waaruit blijkt dat de beoogde activiteit kan worden uitgevoerd zonder dat de maximale geurbelasting op de omliggende geurgevoelige objecten wordt overschreden (zie hoofdstuk 6.3).

In het MER zal een beoordeling van geurhinder vanwege de geuremissie uit de dierenverblijven plaatsvinden op basis van de Wet geurhinder en veehouderijen. In het MER zal tevens worden beoordeeld of geurhinder kan optreden uit andere bronnen, bijvoorbeeld de opslag van grondstoffen, de bereiding van brijvoer en de opslag van afvalstoffen. Voor relevante bronnen zal worden beschreven hoe geurhinder kan worden voorkomen of zo veel mogelijk kan worden beperkt.

Wet verontreiniging oppervlaktewateren
De Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) stelt regels ter bescherming van het oppervlaktewater tegen verontreiniging. Het is verboden zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende stoffen of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, te brengen in oppervlaktewateren. [5]

Voor veel voorkomende situaties zijn lozingsvoorschriften opgenomen in algemene maatregelen van bestuur (lozingenbesluiten). Voor veehouderijen kan het 'Lozingenbesluit open teelt en veehouderij' van toepassing zijn. Dit besluit stelt regels ten aanzien van lozingen van afvalwater uit de inrichting (gebouwen en erf), alsmede het gebruik van bestrijdingsmiddelen en meststoffen in de nabijheid van oppervlaktewater. Dit laatste betreft de teeltgronden die doorgaans geen onderdeel van de inrichting zijn. Voor veehouderijen die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen (gpbv-installaties) geldt het 'Lozingenbesluit open teelt en veehouderij' niet voor de inrichting. Indien hier lozingen plaatsvinden moet dit geregeld worden middels een Wvo-vergunning.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
Als gevolg van de beoogde activiteiten vindt geen lozing van afvalwater in het oppervlaktewater plaats. Al het bedrijfsafvalwater wordt opgevangen in de mestkelders onder de stal en wordt afgevoerd als meststof.
Sanitair afvalwater zal worden geloosd op de gemeentelijke riolering.
Aan hemelwater van daken en erfverharding worden geen verontreinigende stoffen toegevoegd.
Aangezien er geen lozingen in het oppervlaktewater plaatsvinden, is geen vergunning op grond van de Wvo vereist.

Besluit luchtkwaliteit 2005
Op 5 augustus 2005 is het Besluit luchtkwaliteit 2005 in werking getreden. De luchtkwaliteit moet betrokken worden in alle besluitvorming rondom projecten die mogelijk invloed op de luchtkwaliteit hebben. Het Besluit moet in acht worden genomen bij het verlenen van milieuvergunningen. In het besluit zijn grenswaarden opgenomen voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof (PM10), lood, benzeen en koolmonoxide.

Bij landbouwbedrijven verdient vooral het aspect fijn stof (PM10) aandacht. In het MER zal daarom nader worden ingegaan op de emissie van fijn stof. De emissie van fijn stof en de verspreiding hiervan zullen worden beschreven alsmede de bestaande achtergrondwaarden. Beoordeeld wordt of de emissie van fijn stof binnen de grenswaarden van het Besluit luchtkwaliteit blijft.

10-4-2007 9668/00008463O

Momenteel is een wijziging van de Wet milieubeheer in voorbereiding (luchtkwaliteitseisen). Deze wijziging kan gevolgen hebben voor de wijze van toetsen van de invloed van de inrichting op de luchtkwaliteit.

Meststoffenwet

Bij een varkenshouderij komt drijfmest vrij. Deze mest wordt van het bedrijf afgevoerd en elders aangewend als meststof overeenkomstig de meststoffenwet. Per 1 januari 2006 is de gewijzigde meststoffenwet van kracht. Belangrijkste wijziging in de nieuwe meststoffenwet 2006 is de introductie van het stelsel van gebruiksnormen. Er geldt een gebruiksnorm ten aanzien van dierlijke meststoffen. Tevens dient rekening te worden gehouden met een stikstofgebruiksnorm en fosfaatgebruiksnorm. Met de gift aan dierlijke meststoffen, kunstmeststoffen en overige organische meststoffen mogen deze gebruiksnormen niet worden overschreden.

De introductie van stikstofgebruiksnormen en de gebruiksnorm voor dierlijke meststoffen is een directe uitwerking van de Europese Nitraatrichtlijn. Deze stelt dat de concentratie nitraat in grondwater maximaal 50 milligram per liter zijn. Aan deze verplichting kan alleen worden voldaan wanneer er maatregelen worden genomen die de toevoer van stikstof beperken, dus een stelsel van gebruiksnormen. Hoewel de meststoffenwet geen toetsingskader is bij milieuvergunningverlening, is deze wet wel van invloed op de bedrijfsvoering. Zo stelt de meststoffenwet ook eisen aan de opslagcapaciteit van dierlijke mest.

In het MER zal worden beschreven hoe initiatiefnemer de mest gaat afvoeren van het bedrijf en welke invloed dit heeft op de bedrijfsvoering binnen de inrichting.

3.5.2 Natuurbescherming

Natuurbeschermingswet 1998

Nederland heeft sinds 1967 een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het onder andere mogelijk om gebieden aan te wijzen als natuurmonumenten om deze te beschermen. De Natuurbeschermingswet 1967 voldeed echter niet aan de verplichtingen die in internationale verdragen en Europese richtlijnen aan de bescherming van gebieden en soorten worden gesteld. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet tot stand gekomen, die zich alleen richt op gebiedsbescherming: de Natuurbeschermingswet 1998. De verplichtingen voor soortbescherming zijn overgenomen in de Flora- en Faunawet.

De Natuurbeschermingswet 1998 moest de bescherming van natuurgebieden, zoals vastgelegd in de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, in nationale wetgeving vastleggen. Al snel bleek dat de omzetting van Europese regels in deze wet onvoldoende was. De Natuurbeschermingswet 1998 is daartoe gewijzigd. De gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 in werking getreden.

De vogel- en habitatrichtlijngebieden worden Natura 2000-gebieden genoemd. In totaal zijn er in Nederland 162 Natura 2000-gebieden. Deze gebieden moeten worden aangewezen op grond van artikel 10a Nbw. Op dit moment betreft dit alleen de gebieden die zijn aangewezen als vogelrichtlijngebied.[6] De aanwijzingsbesluiten van de overige gebieden zullen vanaf 2007 door de minister van Landbouw, Natuur en Voedselveiligheid worden genomen. Hierbij worden de begrenzing en de instandhoudingsdoelstellingen vastgesteld.

---

[5] De depositie op oppervlaktewateren van ammoniak afkomstig van een veehouderij is uitgezonderd van de werking van de Wvo (Uitvoeringsbesluit art.1 derde lid Wvo, laatstelijk gewijzigd 27 januari 2000, Stb. 43).

[6] Deels zijn deze gebieden tevens habitatrichtlijngebied. De begrenzing van deze (nog aan te wijzen) habitatrichlijngebieden is in veel gevallen echter afwijkend.

10-4-2007 9668/0000843631

1-04-2007 14:08 0000000000 6

De Natuurbeschermingswet 1998 schrijft voor dat er voor alle Natura 2000-gebieden binnen drie jaar na aanwijzing een beheersplan wordt vastgesteld. Met het opstellen hiervan moet nog worden gestart. Hiermee krijgen beheerders, gebruikers en belanghebbenden meer duidelijkheid over welke activiteiten in of nabij het gebied toelaatbaar zijn.

Projecten of andere handelingen die de kwaliteit van de gebieden kunnen verslechteren of die een verstorend effect hebben op de soorten mogen niet worden gerealiseerd of verricht zonder of in strijd met een daartoe verleende vergunning (artikel 19 d Nwb). Bevoegd gezag voor het verlenen van een natuurbeschermingswetvergunning is in principe het college van gedeputeerde staten van de provincie waarin het aangewezen gebied is gelegen. In bepaalde gevallen is de minister van LNV bevoegd gezag.

De Natuurbeschermingswet beschermd tevens de reeds aangewezen natuurmonumenten. Ook voor handelingen die schadelijk kunnen zijn voor een natuurmonument geldt een vergunningplicht (art. 16 Nbw).

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
In de omgeving van de beoogde activiteit (op 7.500 meter afstand) bevindt zich het gebied 'Sallandse Heuvelrug' dat is aangewezen als vogelrichtlijngebied. Dit gebied is tevens aangemeld als habitatrichtlijngebied. In december 2006 is een ontwerpbesluit voor aanwijzing als Natura 2000-gebied bekendgemaakt . De 'Sallandse Heuvelrug' valt onder de werking van de Natuurbeschermingswet 1998.

In de omgeving van de beoogde activiteit bevindt zich tevens het gebied 'Wierdense Veld' (op 3.450 meter afstand) dat is aangemeld op grond van de Habitatrichtlijn. Het ontwerpbesluit voor aanwijzing als Natura 2000-gebied is in december 2006 bekendgemaakt. Het gebied is op dit moment nog niet aangewezen. Tot het moment van aanwijzing vindt bescherming van het Natura 2000-gebied plaats door rechtstreekse toetsing aan artikel 6 leden 2, 3 en 4 van de Habitatrichtlijn (zie paragraaf 3.2).

Er zijn geen beschermde natuurmonumenten gelegen in de omgeving.

In het MER zal een passende beoordeling worden uitgevoerd van de mogelijk negatieve effecten van de beoogde activiteit op de Natura 2000-gebieden. Hierbij wordt gekeken naar invloed van de activiteit op de soorten en habitats waarvoor de gebieden zijn of worden aangewezen, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen. Tevens wordt voor de beschermde natuurmonumenten beoordeelt of de activiteit schadelijk is voor het natuurschoon of voor de wetenschappelijke betekenis van het aangewezen gebied.

Gezien de afstand tot de gebieden zal deze invloed naar verwachting nihil zijn en kan de beoordeling beperkt blijven tot de depositie van ammoniak. In het MER zal daarom beschreven worden in hoeverre de te beschermen natuur gevoelig is voor ammoniakdepositie (kritische depositiewaarde), wat de heersende en te verwachten achtergronddepositie is en wat de bijdrage is van de beoogde activiteit. Op basis hiervan kan het bevoegd gezag bepalen of voor de activiteit een vergunning op grond van artikel 19 d eerste lid van de Natuurbeschermingswet moet worden aangevraagd en, zo ja, of die vergunning verleend kan worden.

10-4-2007 9668/00084632

Flora- en Faunawet

De Flora- en Faunawet heeft tot doel in het wild levende planten en dieren te beschermen met het oog op de instandhouding van soorten. In Nederland komen zo'n 40.000 plant- en diersoorten voor, waarvan er zo'n 1000 onder de werking van de Flora- en Faunawet vallen. Om de instandhouding van de wettelijk beschermde soorten te waarborgen, moeten negatieve effecten op die instandhouding voorkomen worden. In de Flora- en Faunawet zijn verbodsbepalingen opgenomen. Het college van gedeputeerde staten kan een ontheffing verlenen van deze verbodsbepalingen.

Naast de verbodsbepalingen geldt er bij elk project tevens een zorgplicht. Deze zorg houdt in ieder geval in, dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die gevolgen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
Het perceel waarop de beoogde activiteit wordt uitgevoerd is momenteel in gebruik als bouwland. De omliggende gronden worden tevens voor landbouwdoeleinden gebruikt (weiland, akkerbouw). Gezien het intensieve gebruik van deze gronden (bemesten, ploegen, zaaien, chemische en mechanische onkruidbestrijding en oogsten) is het niet aannemelijk dat beschermde soorten zich permanent op de locatie gevestigd hebben.

Op het perceel waar de varkenshouderij zal worden opgericht staan geen bomen of struiken, zodat geen beplanting hoeft te worden gekapt of gerooid. Ook liggen er geen sloten die moeten worden gedempt of verlegd. Omdat er van uit mag worden gegaan dat zich op de locatie geen beschermde soorten bevinden is een ontheffing in het kader van de Flora- en Faunawet op voorhand niet nodig.

3.5.3 Dierwelzijn

Varkensbesluit

Regels ter bescherming van het welzijn van varkens in de varkenshouderij zijn opgenomen in het Varkensbesluit. Hoewel dierwelzijn geen aspect is dat dient te worden betrokken in de beoordeling van een milieuvergunning, is bij het opstellen van een plan voor de varkenshouderij rekening gehouden met de eisen die volgen uit het Varkensbesluit. Maatregelen ter bevordering van het dierwelzijn kunnen ook invloed hebben op de gevolgen voor het milieu. In het MER wordt aandacht besteed aan de welzijnseisen en de invloed hiervan op de milieueffecten.

3.5.4 Ruimtelijke ordening

Nota Ruimte

De Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal hebben op respectievelijk 17 mei 2005 en 17 januari 2006 ingestemd met de nieuwe Nota Ruimte. Met de bekendmaking op 27 februari 2006 is de Nota Ruimte formeel in werking getreden.

In de Nota Ruimte is het nationaal ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2020, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. De Nota Ruimte is een strategische nota op hoofdlijnen, waarin rijksverantwoordelijkheden en die van anderen helder zijn onderscheiden. Decentralisatie staat centraal: vele zaken worden overgelaten aan provinciaal en gemeentelijk bestuur.

10-4-2007 9668/00008433

De gebieden en netwerken die het kabinet van nationaal belang acht, vormen samen de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur. Daar streeft het rijk in het algemeen naar een hogere kwaliteit. Met betrekking tot water, natuur en landschap bestaat de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur uit de grote rivieren, het IJsselmeergebied, de kust, vogel- en habitatrichtlijngebieden en natuurbeschermingsgebieden, de ecologische hoofdstructuur en robuuste ecologische verbindingen, werelderfgoedgebieden en nationale landschappen.

De landbouwsector is de grootste grondgebruiker van Nederland en zit midden in een veranderingsproces. De verwachtingen van de samenleving op gebieden van voedselveiligheid, dierenwelzijn, natuur en milieu ontwikkelen zich snel. Tegelijk heeft de liberalisering van de wereldmarkt ingrijpende gevolgen. Het moet voor agrariërs mogelijk zijn om in te spelen op deze ontwikkelingen. Groei van bedrijven op duurzame locaties moet mogelijk zijn. Situering van duurzame locaties of omgevingen is ter beoordeling van de provincie.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
De beoogde activiteit is niet gelegen in een gebied waarvoor op grond van de Nota Ruimte bijzonder beleid geldt.

Reconstructiewet concentratiegebieden
In gebieden met een hoge veedichtheid - de zogenaamde concentratiegebieden – doen zich bij de ruimtelijke ordening en het milieubeheer problemen voor die nauw met elkaar samenhangen. Functies als landbouw, wonen, werken, mobiliteit, recreatie, natuur en landschap zitten elkaar vaak in de weg. Enerzijds worden de economische functies in het landelijk gebied beperkt wat nadelige gevolgen heeft voor de sociaal-economische vitaliteit en de leefbaarheid van het gebied. Zo worden veel veehouderijen beperkt in hun ontwikkeling vanwege geur- en ammoniakregels. Anderzijds hebben natuur, water en landschap vaak te lijden van de grote verwevenheid aan functies. Denk bijvoorbeeld aan verzuring, verdroging en versnippering van natuurgebieden. De verwevenheid maakt het moeilijk om beleidsdoelen te realiseren als de ecologische hoofdsructuur (EHS) en voldoende waterbergingscapaciteit.

Om deze samenhangende problematiek in de concentratiegebieden aan te pakken heeft het Rijk de 'Reconstructiewet concentratiegebieden' (Rwc) opgesteld. Concrete aanleiding voor deze wet was de varkenspestcrisis in 1997. De oorspronkelijke veterinaire doelstelling van de wet (compartimentering, varkensvrije zones) is gaandeweg aangevuld en vervangen door andere doelen. Artikel 4 van de wet noemt als doel van de reconstructie: "Het gaat om bevordering van een goede ruimtelijke structuur van het concentratiegebied, in het bijzonder met betrekking tot landbouw, natuur, bos, landschap, recreatie en toerisme, water, milieu en infrastructuur, alsmede ter verbetering van een goed woon-, werk- en leefklimaat en van de economische structuur". De Reconstructiewet biedt het wettelijk kader en de instrumenten om de complexe problematiek in de concentratiegebieden in samenhang aan te pakken. Hierdoor kan meer worden bereikt dan mogelijk is met de bestaande wetten en regelingen afzonderlijk. De Reconstructiewet is op 1 april 2002 in werking getreden.[7]

[7] De Reconstructiewet is vastgesteld op 31-01-2002 (Staatsblad 2002, 115 en 116). De wet is grotendeels in werking getreden bij KB van 25-03-2002 (Staatsblad 2002, 175). De artikelen 49 tot en met 91 en 97 zijn niet in werking getreden. Bij wet van 7-12-2006 is de Reconstructiewet gewijzigd. Deze wijziging is op 1-1-2007 in werking getreden (Staatsblad 2006, 677).

10-4-2007 9668/00008463 4

Een belangrijk instrument van de Reconstructiewet is het reconstructieplan. Dit is een integraal gebiedsplan waarin alle onderwerpen die relevant zijn voor de ontwikkeling van een gebied in hun onderlinge, organisatorische en ruimtelijke samenhang worden meegenomen en waarin prioriteiten worden aangegeven. Onderdeel van een reconstructieplan is de 'zonering intensieve veehouderij'. De Reconstructiewet schrijft voor dat een concentratiegebied wordt verdeeld in drie soorten gebieden: landbouwontwikkelingsgebied, verwevingsgebied en extensiveringsgebied. Het landbouwontwikkelingsgebied is een ruimtelijk begrensd gedeelte van een reconstructiegebied met het primaat landbouw dat geheel of gedeeltelijk voorziet in de mogelijkheid tot uitbreiding, hervestiging of nieuwvestiging van intensieve veehouderij. In de extensiveringsgebieden daarentegen krijgt de intensieve veehouderij geen ontwikkelingsruimte en moet deze op termijn worden beëindigd of verplaatst. In de verwevingsgebieden moeten meerdere functies naast elkaar kunnen bestaan.

De vaststelling van een reconstructieplan geldt tevens als een herziening van het geldende streekplan, voorzover dat in het reconstructieplan is aangegeven. Ook kan het reconstructie aanvullend werken op het streekplan omdat het reconstructieplan op onderdelen verder is uitgewerkt.

Het reconstructieplan kent een directe doorwerking vanaf het moment dat het ontwerpplan ter visie is gelegd. Handelingen met betrekking tot onroerende zaken die de verwezenlijking van het reconstructieplan ernstig belemmeren, zijn, behoudens ontheffing door Gedeputeerde Staten, verboden (artikel 36 Rwc). De wetgever gaat ervan uit dat gemeenten hun bestemmingsplannen zo snel mogelijk aanpassen. Voor gevallen waarin de aanpassing van het bestemmingsplan achterwege blijft, heeft de wetgever in artikel 27 Rwc de mogelijkheid van planologische doorwerking geboden. In het reconstructieplan kan worden aangegeven voor welke delen van het reconstructiegebied de doorwerking geldt. Tot het aangepaste bestemmingsplan van kracht is, geldt het reconstructieplan voor die delen als voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 21, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (art 27, eerste lid Rwc). Voorzover het reconstructieplan en het bestemmingsplan niet met elkaar in overeenstemming zijn, geldt het reconstructieplan voor de uitvoering daarvan als een vrijstelling als bedoeld in artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
De beoogde activiteit is gelegen in een concentratiegebied. Derhalve is de Reconstructiewet concentratiegebieden van toepassing en is voor het gebied een reconstructieplan vastgesteld (zie hoofdstuk 3.6).

10-4-2007 9668/0000843635

10-4-2007 09:08 0000843635/9668

3.6 Provinciaal beleid

Streekplan

Het provinciaal beleid ten aanzien van ruimtelijke ontwikkeling van Overijssel is beschreven in het 'Streekplan Overijssel 2000+', dat op 13 december 2000 door Provinciale Staten is vastgesteld. Het streekplan geeft de hoofdlijnen van de ruimtelijke ontwikkeling voor de lange termijn.

Het buitengebied (de groene ruimte) is verdeeld in vier zones: Landbouw (I), Landbouw en cultuurlandschap (II), Natuur, landschap, cultureel erfgoed en landbouw (III) en Natuur (IV). De zonering heeft met name een functie als beleidskader om nieuwe plannen en projecten in de groene ruimte te beoordelen. De zonering van de groene ruimte en de aanvullingen daarop vanuit de thematische beleidsbeschrijvingen en gebiedsbeschrijvingen vormen een belangrijk kader voor de bestemmingsplannen buitengebied.

De hoofdkoers in Zone 1 is de ontwikkeling van landbouw. De externe productieomstandigheden worden afgestemd op de agrarische behoefte. Het betreft goed ingerichte, relatief grootschalige gebieden, deels met karakteristieke openheid. Er zijn mogelijkheden voor uitbreiding en (her)vestiging van landbouwbedrijven, maar in gebieden met karakteristieke openheid alleen aan de rand.

Los van de specifieke beleidsbeschrijving per zone geldt als algemeen uitgangspunt dat bij nieuwe ontwikkelingen rekening moet worden gehouden met de aanwezige basiskwaliteiten van een gebied. Deze kwaliteiten hebben betrekking op de condities van bodem, water en lucht, op de waarden van natuur- en landschap en van cultureel erfgoed en op aardkundige waarden.

Ten aanzien van de (intensieve) veehouderij is in het streekplan geen specifiek beleid opgenomen. In het streekplan wordt aangegeven dat beleid met betrekking tot de veehouderij en de daarmee samenhangende milieuaspecten worden uitgewerkt in een reconstructieplan voor de concentratiegebieden Salland en Twente.

De beoogde locatie ligt op de grens van de deelgebieden Noordoost-Overijssel en West-Twente. Richtinggevend voor de ontwikkeling van deze gebieden is het bieden van ontwikkelingsruimte aan economische functies, met name de landbouw.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- Op de functiekaart (plankaart 2) is de beoogde locatie gelegen in Zone I: landbouw (zie bijlage D);
- Op de ontwikkelingskaart voor de landbouw (kaart 6) is de locatie aangegeven als landbouw (schaalvergroting/intensivering);
- De locatie is niet gelegen in een gebied dat is aangemerkt als open grootschalig landschap (kaart 8);
- De indicatieve archeologische waarde van de locatie is laag of middelhoog (kaart 10);
- De locatie is niet gelegen in gebieden met hoge natuurwaarden, aardkundige of cultuurhistorische waarden.
- De locatie is gelegen binnen het intrekgebied van een drinkwaterwinning (belemmeringenkaart, plankaart 4). Het beleid in de intrekgebieden is dat grootschalige ruimtelijke ingrepen (zoals woningbouwlocaties, bedrijventerreinen, grotere wegen, ontgrondingen en dergelijke) die het risico van grondwaterverontreiniging met zich meebrengen, zoveel mogelijk worden geweerd. Aan de normale uitoefening van de landbouw worden in intrekgebieden geen ruimtelijke beperkingen opgelegd;

10-4-2007 9668/00008463 6

- De locatie is gelegen onder een militaire laagvliegroute. Deze laagvliegroute veroorzaakt geluidsoverlast en geeft beperkingen aan de bouwhoogtes. Voor de bouw en het gebruik van een varkensstal is dit geen belemmering.

Conclusie: Het streekplan biedt op deze locatie mogelijkheden voor nieuwvestiging van een intensieve veehouderij. Aandachtspunten bij het MER zijn bodembescherming (grondwater) en mogelijk archeologische waarden.

Reconstructieplan Salland-Twente

Voor de gebieden Salland enTwente heeft Provinciale Staten van Overijssel op 15 september 2004 een reconstructieplan vastgesteld, het 'Reconstructieplan Salland-Twente'. Het plan is op 2 november 2004 goedgekeurd door de minister van LNV en de staatssecretaris van VROM.

Op kaart 1 bij het reconstructieplan is de reconstructiezonering nauwkeurig weergegeven. Deze kaart is bepalend voor de bestuurlijke en juridische doorwerking naar andere plannen en besluiten.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
De beoogde activiteit betreft de nieuwvestiging van een intensieve veehouderij in het landbouwontwikkelingsgebied gelegen ten noordoosten van Hellendoorn (zie bijlage E).

De hoofdlijn van het beleid in het landbouwontwikkelingsgebied is:
- de intensieve veehouderij een duurzaam perspectief op bedrijfsontwikkeling geven, uiteraard binnen de geldende wettelijke randvoorwaarden;
- uitbreiding van andere functies, zoals (verspreide) woningen en recreatie en toerisme, die de ontwikkeling van de intensieve veehouderij beperkingen kunnen opleggen zoveel mogelijk tegengaan;
- ruimte bieden voor de uitbreiding van bestaande intensieve veehouderijbedrijven en nieuwvestiging van intensieve veehouderijen toestaan (initiatieven daartoe zullen zoveel mogelijk in de vorm van clusters worden gerealiseerd);
- de ontwikkeling van andere landbouwfuncties ruimte bieden en waar mogelijk stimuleren.

Nieuwvestiging van intensieve veehouderij is alleen mogelijk in de landbouwontwikkelingsgebieden. Voor ieder initiatief voor vestiging is een beleidsafweging noodzakelijk en zullen de vereiste wettelijke procedures moeten worden gevolgd. Bij de afweging wordt rekening gehouden met de aanwezige functies.

Ten aanzien van de omvang van bouwblokken is in het reconstructieplan het volgende opgenomen:
"Bouwblokken voor intensieve veehouderijen in het landbouwontwikkelingsgebied worden in bestemmingsplannen opgenomen met een reguliere omvang van 1 ha en een wijzigingsbevoegdheid voor B&W voor vergroting tot 3 ha. Een groter bouwblok is ook mogelijk, maar dit staat ter beoordeling van de gemeente en vergt een bestemmingsplan herziening. (...) Voor bestaande en nieuw te vestigen bedrijven met een (nog uit te breiden) bouwblok van meer dan 1,5 ha, moet ruimte worden gereserveerd voor een goede landschappelijke inpassing van de bestaande en nieuw te stichten bebouwing."

10-4-2007 9668/00008463 7

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
De beoogde nieuwvestiging van een varkenshouderij aan de Vossenweg verhoudt zich met het Reconstructieplan Salland-Twente. Een varkenshouderij van deze omvang kan niet worden gerealiseerd in bestaande, vrijkomende bebouwing of op een bestaand bouwperceel omdat deze binnen de landbouwontwikkelingsgebieden redelijkerwijs niet beschikbaar zijn. Het nieuwe bedrijf kan goed worden ingepast in de omgeving. De locatie is goed bereikbaar. In het MER zullen deze aspecten nader worden beschreven.

In het Reconstructieplan Salland-Twente is aangegeven dat de planologische doorwerking van artikel 27 Rwc van toepassing is op het verbod tot nieuwvestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijen in het extensiveringsgebied. In het plan is ten aanzien van de landbouwontwikkelingsgebieden geen toepassing gegeven aan de artikelen 11, zesde lid, of 19, vierde lid Rwc, zodat aan artikel 27, derde lid, Rwc geen vestigingsmogelijkheid ontleent kan worden. Eerst op grond van een bestemmingsplan (of een vrijstelling daarvan) kan een nieuwvestigingslocatie worden aangewezen.[8]

Milieubeleidsplan
Op 13 december 2000 heeft provinciale Staten van Overijssel het 'Milieubeleidsplan Overijssel 2000+ ' vastgesteld. In dit plan worden de hoofdlijnen van het milieubeleid van de provincie beschreven. Dit milieubeleidsplan heeft slechts marginaal invloed op de besluitvorming voor het voorliggende plan. Daar waar het milieubeleid raakt met het ruimtelijk beleid, is dit primair vastgelegd in het streekplan en de reconstructieplannen. Ten aanzien van de vergunningverlening is een ander bestuursorgaan bevoegd.

Verordening voor de Fysieke Leefomgeving Overijssel
Door Provinciale Staten van Overijssel is op 7 december 2005 de 'Verordening voor de Fysieke Leefomgeving Overijssel' vastgesteld. Op grond van deze verordening kunnen milieubeschermingsgebieden met de functie waterwinning worden aangewezen (grondwaterbeschermingsgebieden). In deze gebieden gelden beperkingen met betrekking tot projecten en activiteiten die de grondwaterkwaliteit kunnen aantasten. Ook bevat de verordening regels met betrekking tot bodemsanering, ontgronding en grondwateronttrekking, alsmede regels ten aanzien van wegen en scheepvaartwegen die in beheer zijn van de provincie.
De regels zijn nader uitgewerkt in het 'Uitvoeringsbesluit voor de Fysieke Leefomgeving Overijssel' dat op 12 december 2005 door Gedeputeerde staten van Overijssel is vastgesteld.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
De beoogde activiteit is niet gelegen in een milieubeschermingsgebied (bijlage F). Uit de 'Verordening voor Fysieke Leefomgeving' volgen derhalve geen aanvullende eisen waarmee in het MER of de milieuvergunning rekening moet worden gehouden.

[8] Dit is bevestigd in een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, nr. 200408033/1 (12 april 2006)

10-4-2007 9668/00008463 8

Ecologische Hoofdstructuur

Op 13 december 2000 hebben Provinciale Staten van Overijssel de begrenzing van de Provinciale Ecologische Hoofdstructuur (PEHS) globaal vastgesteld in de Natuurbeleidskaart. Op 16 augustus 2005 hebben Gedeputeerde Staten de begrenzing geconcretiseerd (op perceelsniveau) ten behoeve van de Wet ammoniak en veehouderij.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:
De beoogde activiteit is niet gelegen in de PEHS (zie bijlage B).

3.7 Gemeentelijk beleid

Bestemmingsplan

Voor het gebied waarin de beoogde activiteit is gelegen wordt een integrale herziening van het bestemmingsplan voorbereid. In het bestemmingsplan wordt onder andere invulling gegeven aan het in het Reconstructieplan Salland Twente vastgestelde beleid. In april 2007 zal een voorontwerp van het bestemmingsplan worden behandeld in de gemeenteraad. Volgens planning wordt in oktober 2007 een ontwerp van het nieuwe bestemmingsplan buitengebied vastgesteld.

Op de concept-plankaart heeft de beoogde locatie de bestemming "Agrarisch gebied". Er is geen bouwperceel opgenomen. Op de concept-beleidskaart is het gebied aangewezen als "primair agrarisch gebied" en "landbouwontwikkelingsgebied". In de voorschriften bij het bestemmingsplan zal een bevoegdheid van burgemeester en wethouders worden opgenomen om het plan te wijzigen (ex artikel 11 WRO) door een nieuw bouwperceel op te nemen voor vestiging van een intensieve veehouderij in het landbouwontwikkelingsgebied.

Door initiatiefnemer is gelijktijdig met het indienen van deze startnotitie een verzoek ingediend bij het college van burgemeester en wethouders van Hellendoorn om het bestemmingsplan te wijzigen door opname van een bouwperceel van 1,5 ha.

10-4-2007 9668/00008463

10-4-2007 9668/00008463 9

4. Voorgenomen activiteit en alternatieven

4.1 Referentiesituatie

De referentiesituatie vormt de huidige situatie (bouwland) aangevuld met de autonome ontwikkelingen.

Concrete ontwikkelingen in de directe omgeving van de locatie, zoals bestemmingswijzigingen of oprichting van woningen of andere bedrijven, zullen worden betrokken in de referentiesituatie.

Door Familiy Farmers BV is tevens een aanvraag ingediend voor het oprichten van een varkenshouderij aan de Fortwijk. Deze aanvraag zal niet worden meegenomen in de referentiesituatie.

4.2 Voorkeursalternatief

Initiatiefnemer is voornemens om op de locatie een vleesvarkensbedrijf op te richten.

Specifieke kenmerken van het initiatief zijn hierna weergegeven:
- Er wordt stal opgericht met 18.816 plaatsen voor vleesvarkens.
- Het geheel past binnen een bouwvlak van 1,5 hectare.
- Het toegepaste stalsysteem betreft een gecombineerd luchtwassysteem met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser (BWL 2006.14), waarmee de ammoniakemissie met ten minste 85% wordt gereduceerd. Door toepassing van dit systeem wordt tevens een emissiereductie van geur (70%) en fijn stof bereikt.
- Aan de dieren zal brijvoer worden verstrekt. Hiertoe worden op het bedrijf naast krachtvoeders en enkelvoudige grondstoffen restproducten uit de levensmiddelenindustrie aangevoerd.
- Mest wordt niet bewerkt op het bedrijf. Vanuit de mestopslag onder de stal wordt de mest afgevoerd naar derden.

In het MER zal het voorkeursalternatief uitvoerig worden beschreven.

Zie bijlage G voor een nadere uiteenzetting van het voorkeursalternatief.

10-4-2007 9668/0000840640

4.3 Meest milieuvriendelijk alternatief

In het MER dient een meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) te worden beschreven.

Initiatiefnemer heeft de betreffende locatie reeds aangekocht. Situering van het bedrijf op een andere locatie ligt daarom niet voor de hand. Gezien het feit dat de beoogde locatie is gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied, op grote afstand van kwetsbare natuur en op voldoende afstand van geurgevoelige objecten is een locatiealternatief niet noodzakelijk.

In het MMA zal worden uitgegaan van hetzelfde aantal te houden vleesvarkens als in het voorkeursalternatief.

In het MER zal worden beoordeelt of het voorkeursalternatief qua stalsysteem tevens kan worden gezien als MMA. Hierbij worden de emissies van ammoniak, geur en fijn stof beschouwd, alsmede het energie- en grondstoffenverbruik, de aard en hoeveelheid afvalstoffen en de kosten van aanschaf en beheer.

10-4-2007 9668/0000840640

10-4-2007 9668/00008464 1

5. Bestaande milieutoestand

De beoogde varkenshouderij komt te liggen in het buitengebied van de gemeente Hellendoorn, ten noordoosten van Hellendoorn. Bijgevoegde kaart en luchtfoto (bijlage A) geeft de huidige status van het gebied. De bestaande milieutoestand, inclusief de te verwachten autonome ontwikkeling gelden als referentiesituatie voor de beschrijving van de milieu-effecten van de beoogde varkenshouderij.

Van de volgende kenmerken van de bestaande toestand zullen ten behoeve van het MER gegevens worden verzameld en geanalyseerd:

- ammoniakdepositie op voor verzuring gevoelige gebieden en Natura 2000-gebieden;
- geurbelasting van geurgevoelige objecten in de omgeving van de beoogde veehouderij;
- concentratie van fijn stof in het gebied;
- bodem- en waterkwaliteit op de beoogde locatie;
- aanwezige flora en fauna op de beoogde locatie;
- verkeersintensiteit Vossenweg en ontsluitingsroutes;
- landschapskenmerken van de locatie;
- archeologische waarden.

Tevens zal voor deze aspecten inzicht worden gegeven in de te verwachten (autonome) ontwikkeling.

10-4-2007 9668/00008464 1

10-4-2007 9668/00008464 2

10-4-2007 9668/00008464 2

6. Gevolgen voor het milieu

In dit hoofdstuk wordt beschreven welke milieu-aspecten in het MER worden uitgewerkt om de gevolgen voor het milieu van de beoogde varkenshouderij te beoordelen.

6.1 Ammoniak

Bij het houden van vee en de opslag van mest komt ammoniak vrij. De emissie is afhankelijk van het aantal en soort dieren, de toegepaste (stal)systemen en de bedrijfsvoering. In het MER wordt beschreven wat de ammoniakemissie van de verschillende alternatieven is. Op grond van het (nog in werking te treden) Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij gaat een maximale waarde gelden voor de emissie per dierplaats. Alle huisvestingssystemen die worden overwogen moeten aan deze maximale emissiewaarde voldoen.

Het initiatief betreft een grote varkenshouderij die onder de werking van de IPPC-richtlijn valt (een zogenaamde gpbv-installatie). In het MER zal worden beschreven of vanwege de omvang van de installatie, de geografische ligging en de bestaande milieutoestand van de omgeving een verdergaande ammoniakreductie moet worden bereikt dan het Besluit huisvesting voorschrijft. Hierbij zal worden getoetst aan de in voorbereiding zijnde beleidslijn ammoniak voor IPPC-veehouderijen.

Onderzocht wordt welke natuurgebieden in de omgeving van de beoogde varkenshouderij gevoelig zijn voor de depositie van ammoniak. Voor de verschillende alternatieven zal de ammoniakdepositie op deze gebieden vanwege de beoogde varkenshouderij worden berekend. Alle gevoelige gebieden waarop een significante depositie kan worden veroorzaakt worden in de beoordeling meegenomen.

Speciale aandacht wordt besteed aan gebieden die worden aangewezen als Natura 2000-gebied. In dit geval betreft het de gebieden 'Wierdense Veld' en in mindere mate 'Sallandse Heuvelrug'. Voor deze gebieden zal worden beoordeeld of de depositie van ammoniak een significant effect kan hebben op de daar aanwezige natuurwaarden, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen voor de soorten en habitats waarvoor de gebieden zijn of worden aangewezen. Deze beoordeling wordt uitgevoerd op basis van het 'interim toetsingskader ammoniak' dat door het ministerie van LNV is ontwikkeld ten behoeve van de vergunningverlening op grond van artikel 19 d van de Natuurbeschermingswet 1998. Op basis van deze beoordeling kan worden vastgesteld of voor het houden van varkens op de beoogde locatie tevens een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 moet worden aangevraagd. Hierover zal overleg plaatsvinden met het bevoegde gezag, in dit geval Gedeputeerde Staten van Overijssel.

In het voorkeursalternatief is gekozen voor een gecombineerd luchtwassysteem met een emissiereductie van 85% (BWL 2006.14). De totale ammoniakemissie is 9.972,5 kg per jaar. Nu de ammoniakemissie lager is dan 10.000 kg wordt - in lijn met de 'concept Beleidslijn IPPC' - gekozen voor een systeem met meer dan 70% reductie van ammoniak, waarmee tevens een goede reductie van geur en fijn stof wordt bereikt.

In het MER zal een integrale beoordeling worden uitgevoerd van de toe te passen systemen. Op basis van deze beoordeling kan worden beoordeelt of de systemen gelden als de beste beschikbare technieken.

10-4-2007 9668/00008436

10 4 2007 14:09 FAX 0000000000 009/009

6.2 Geurhinder

Het houden van dieren, de opslag van bijproducten en het gebruik van brijvoer kan geurhinder veroorzaken. De geuremissie is afhankelijk van het soort en aantal dieren dat wordt gehouden, de huisvestingssystemen, de keuze van het voer en de bedrijfvoering. Door het toepassen van luchtwassers kan de geuremissie aanzienlijk worden gereduceerd. Met een gecombineerde luchtwasser (BWL 2006.14) wordt 70% reductie van geur bereikt. In het MER wordt de geuremissie van de verschillende alternatieven berekend.

De geurbelasting van geurgevoelige objecten in de omgeving vanwege de huisvesting van varkens wordt beoordeeld op de wijze die is voorgeschreven in de Wet geurhinder en veehouderij. Hiertoe wordt de geurbelasting berekend met het verspreidingsmodel 'V-stacks vergunning'. Daarnaast wordt ingegaan op de geuremissie van de opslag van bijproducten en het toepassen van brijvoer.

6.3 Fijn stof

Op basis van de meest recente gegevens over fijn stof-emissies bij varkenshouderijen wordt getoetst of aan het Besluit luchtkwaliteit 2005 wordt voldaan. Indien bij het opstellen van het MER meer bekend is over de wijziging van de Wet milieubeheer met betrekking tot luchtkwaliteitseisen, zal hieraan worden getoetst.

6.4 Bodemkwaliteit

In het MER wordt beschreven wat de bestaande kwaliteit van de bodem is en of de bodemkwaliteit nadelig wordt beïnvloed door de beoogde activiteit. Aangegeven wordt welke maatregelen (kunnen) worden getroffen om bodemverontreiniging te voorkomen. Hierbij wordt onder andere ingegaan op de opslag van mest, reiniging en ontsmetting van veewagens en de opslag van milieugevaarlijke stoffen.

6.5 Waterkwaliteit

In het MER wordt beschreven of de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater kan worden beïnvloed door de beoogde activiteit en wordt aangegeven hoe waterverontreiniging kan worden voorkomen. Hierbij wordt onder andere ingegaan op de opslag en afvoer van mest en afvalwater en de opslag van milieugevaarlijke stoffen.

6.6 Energie- en waterverbruik

In het MER wordt aandacht besteed aan het verbruik van energie en water bij de verschillende alternatieven. Voor de verschillende activiteiten en systemen zal het energieverbruik worden berekend en worden de mogelijkheden van energiebesparing beschreven. Hierbij krijgen het ventilatiesysteem en de toepassing van luchtwassystemen bijzondere aandacht.

10-4-2007 9668/00008464

6.7 Geluid

Er wordt een akoestisch onderzoek uitgevoerd om de geluidsproductie van installaties binnen de inrichting (bijvoorbeeld ventilatoren en vijzels) en activiteiten die regelmatig voorkomen (bijvoorbeeld het lossen van voer en het laden van dieren) inzichtelijk te maken en de geluidbelasting op geluidgevoelige objecten in de omgeving te berekenen.

In het MER wordt het aspect geluid getoetst overeenkomstig de 'Handreiking industrielawaai en vergunningverlening' (oktober 1998) en de circulaire 'Geluidshinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting' (29 februari 1996).

In de directe omgeving van de beoogde veehouderij zijn geen woningen van derden of andere gevoelige objecten gelegen. Daarom kan er op voorhand van worden uitgegaan dat kan worden voldaan aan de streefwaarden voor een landelijke omgeving.

6.8 Externe veiligheid

Uitgangspunt bij het voorkeursalternatief is dat brijvoedering wordt toegepast. Hiertoe worden onder meer vloeibare bijproducten afkomstig uit de voedingsmiddelenindustrie toegepast. Bij sommige producten kan fermentatie optreden waarbij brandbare of explosieve gassen kunnen vrijkomen. Tevens worden in de verschillende alternatieven chemische luchtwassers toegepast. Hiervoor moeten gevaarlijke stoffen worden opgeslagen en aan- of afgevoerd. In het MER wordt beschreven of hierbij risico's voor de omgeving optreden.

Een varkenshouderij is niet een inrichting waarop het 'Besluit risico's zware ongevallen 1999' van toepassing is.

6.9 Verkeer

In het MER zullen de verkeersintensiteit als gevolg van de voorgenomen activiteit, de meest waarschijnlijke rijroutes en mogelijke alternatieven beschreven worden.

6.10 Landschap

Een kwalitatieve beschrijving van de landschappelijke inpassing zal worden opgenomen in het MER.

10-4-2007 9668/00084645

6.11 Flora en fauna

In het MER wordt onderzocht of op de locatie en in de nabije omgeving beschermde dier- of plantensoorten aanwezig zijn. Indien deze aanwezig (kunnen) zijn wordt beoordeelt of de beoogde activiteit (zowel het oprichten als het in bedrijf hebben van de inrichting) nadelige effecten kan hebben voor de aanwezige soorten. Op basis hiervan kan worden beoordeelt of een ontheffing op grond van de Flora- en Faunawet moet worden aangevraagd.

De bescherming van gebieden die zijn aangewezen op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 en de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn komt aan de orde bij de beoordeling van de ammoniakdepositie (zie paragraaf 6.1). Buiten de ammoniakdepositie is er geen invloed van de beoogde activiteit op de beschermde natuurgebieden.

10-4-2007 9668/00084645

10-4-2007 9668/00008464 6

7. Vergelijking van alternatieven

In het MER wordt het voorkeursalternatief vergeleken met de referentiesituatie en het meest milieuvriendelijke alternatief.

Daar waar mogelijk, wordt de vergelijking kwantitatief uitgevoerd. In de andere gevallen zal de vergelijking kwalitatief worden beschreven. Doel is om inzicht te geven in de mate waarin, dan wel de essentiële punten waarop, de positieve en negatieve effecten van de voorgenomen activiteit en de alternatieven verschillen.

10-4-2007 9668/00008464 6

10-4-2007 9668/00008464 7

10-4-2007 9668/00008464 7

10-4-2007 9668/0000084648

Bijlage A Situering bedrijf

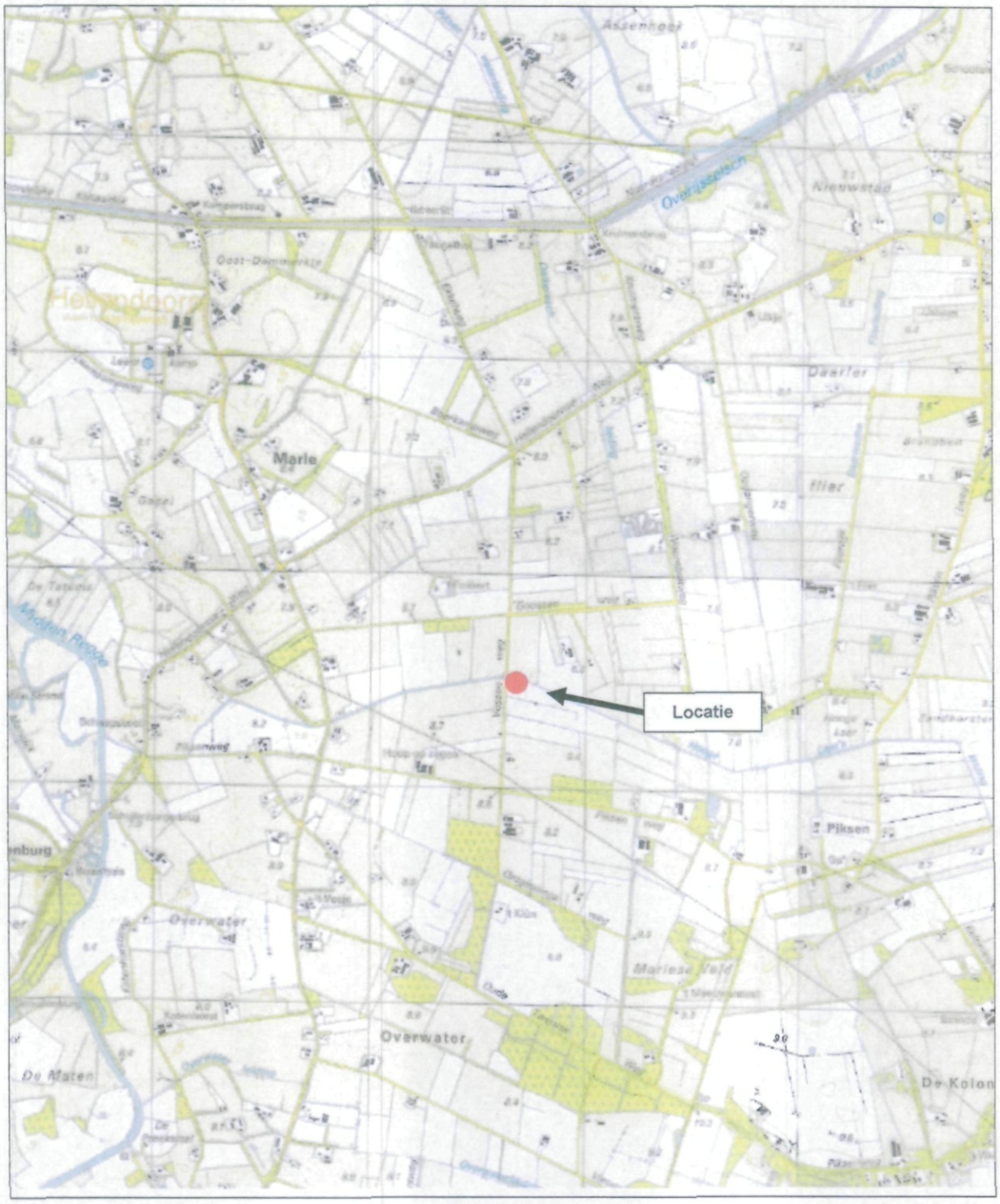

10-4-2007 9668/0000084648

10-4-2007 9668/000084649

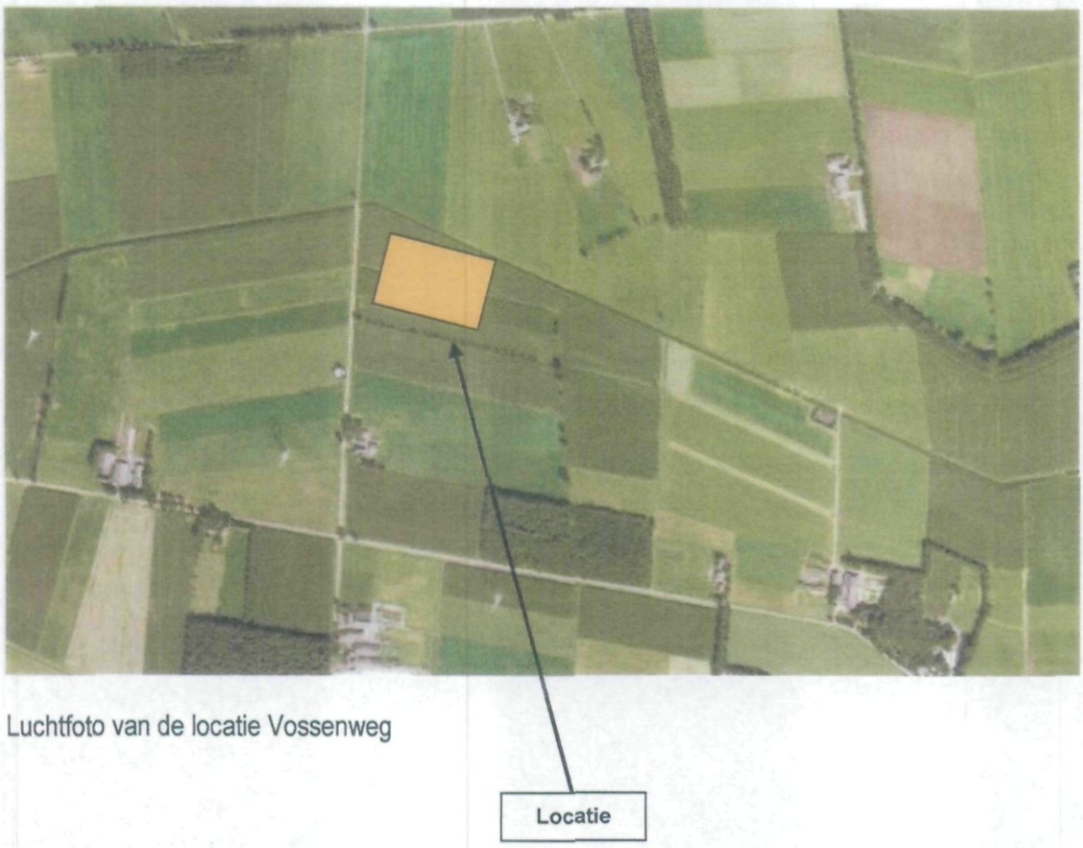

Luchtfoto van de locatie Vossenweg

10-4-2007 9668/000084649

10-4-2007 9668/00008465 0

10-4-2007 9668/0000846511

Bijlage B Ecologische Hoofdstructuur en kwetsbare gebieden

Op 16 augustus 2005 hebben Gedeputeerde Staten de ligging van de EHS nader geconcretiseerd ten behoeve van de Wet ammoniak en veehouderij. Op de kaarten bij dit besluit (zie hieronder) is de globale EHS-begrenzing, zoals vastgesteld door Provinciale Staten in het Natuurbeleidsplan (aangegeven in oranje). Waar nodig is deze grens op perceelsniveau nader geconcretiseerd (aangegeven in blauw). Met deze kaarten kan bepaald worden welke 'voor verzuring gevoelige gebieden' binnen de EHS zijn gelegen en daardoor als kwetsbaar gebied moeten worden beschouwd.

De afstand tot de EHS is 1.650 meter. De kortste afstand tot een voor verzuring gevoelig gebied binnen de EHS is 2.200 meter.

10-4-2007 9668/0000846511

10-4-2007 9668/0000084653

Bijlage C Natura-2000 gebieden

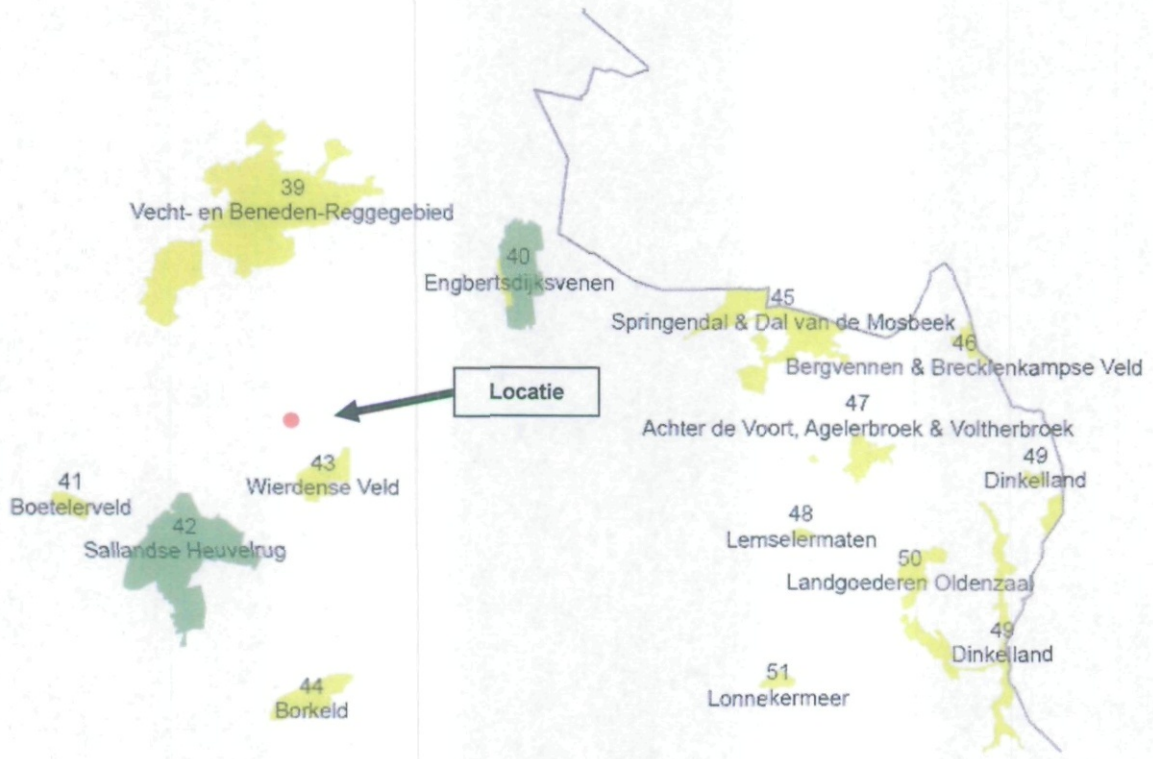

Natura 2000-gebieden in de regio Salland-Twente

- Vogelrichtlijngebied (VR)
- Habitatrichtlijngebied (HR)
- VR + HR

10-4-2007 9668/00008465 4

10-4-2007 9668/00008465 4

10-4-2007 9668/0000084655

Bijlage D Streekplan Overijssel 2000+

Plankaart:

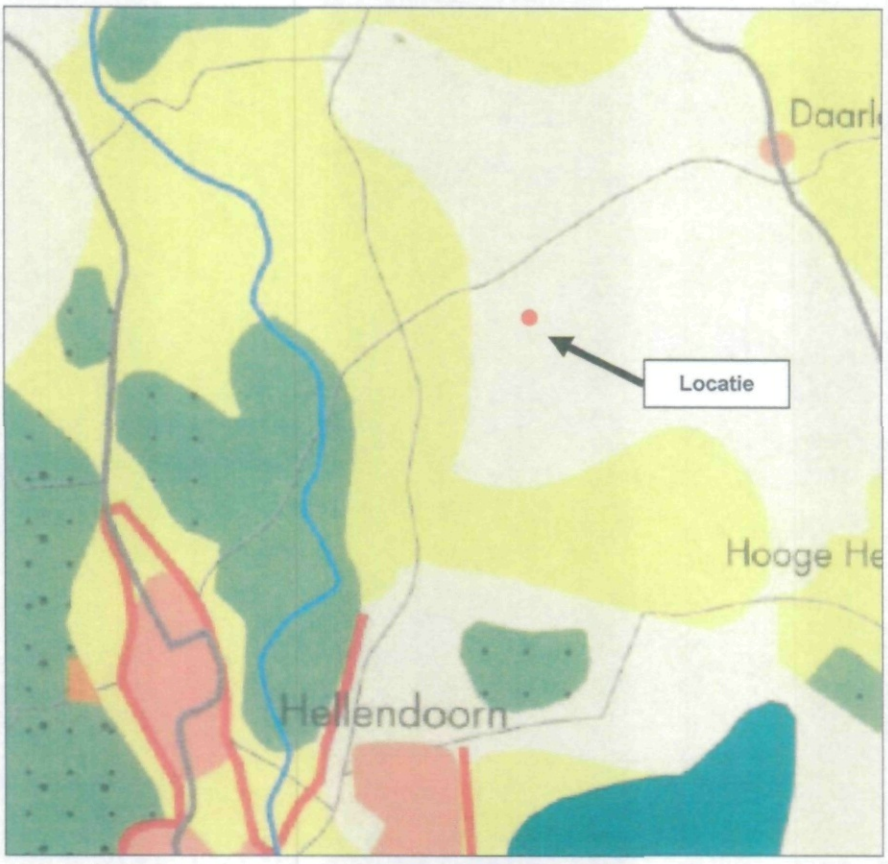

zone I landbouw

zone II landbouw, cultuurlandschap

zone III natuur, landschap,cultureel erfgoed , landbouw

zone IV natuur

bos

10-4-2007 9668/0000084655

10-4-2007 9668/00008465 6

10-4-2007 9668/00008465 6

10-4-2007 9668/0000084657

10-4-2007 9668/0000084657

Bijlage E Reconstructieplan Salland Twente

Kaart gebiedszonering:

aanduidingen

landbouwontwikkelingsgebied
verwevingsgebied
extensiveringsgebied

10-4-2007 9668/00008465 8

10:4:2007 9668/00008465 8

10-4-2007 9668/000008465 9

Bijlage F Grondwaterbeschermingsgebieden Overijssel

A. Overzichtskaart aangewezen grondwaterbeschermingsgebieden ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening en levensmiddelen en voedingsindustrie.

10-4-2007 9668/000008465

10-4-2007 9668/00008466 0

10-4-2007 9668/00008466 0

10-4-2007 9668/0000846 61

10-4-2007 9668/0000846 61

Bijlage G Voorkeursalternatief

Varkenshouderij Family Farmers BV – locatie Vossenweg

Hierna zijn opgenomen:

- Beschrijving stalsysteem
- Situatietekening ligging van het bedrijf (losse bijlage)
- Tekeningen van de te bouwen stal (losse bijlagen)

De ammoniak- en geuremissie van het voorkeursalternatief zijn:

Ammoniakemissie[1]

Stal	Diercategorie	Rav-nr.	Aantal dieren	Emissie per dierplaats	Emissie per stal
A	Vleesvarkens gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser (BWL 2006.14) hokoppervlak groter dan 0,8 m²	D 3.2.15.1.2	18.816	0,53	9.972,48
				kg NH_3 per jaar	kg NH_3 per jaar
	Totaal				**9.972,48**

Geuremissie[2]

Stal	Diercategorie	Rav-nr.	Aantal dieren	Factor	Emissie
A	Vleesvarkens overige huisvesting gecombineerd luchtwassysteem BWL 2006.14 (70% reductie)	D 3	18.816	6,9	129.830,4
				ou/s/dp	ou/s
	Totaal				**129.830,4**

[1] Ammoniakemissie berekend op basis van de Regeling ammoniak en veehouderij (Stcrt. 2002, 82, laatstelijk gewijzigd bij ministeriële regeling van 25 september 2006 (Stcrt. 2006, 207).

[2] Geuremissie berekend op basis van de Regeling geurhinder en veehouderij van 8 december 2006(Stcrt. 2006, nr. 246).

10-4-2007 9668/0000846262

10-04-2007 16:42 FROM-9668/0000846262

Systeemnummer:	**BWL 2006.14**
Rav-nummer:	**D 1.1.15.1.1; D 1.1.15.1.2; D 1.2.17.1; D 1.3.12.1; D 2.4.1; D 3.2.15.1.1 en D 3.2.15.1.2**
Naam van het systeem:	**Gecombineerd luchtwassysteem 85 % ammoniakemissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser**
Diercategorie:	**Kraamzeugen, gespeende biggen, guste en dragende zeugen, dekberen en vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen)**
Stalbeschrijving van:	**Oktober 2006**

Korte omschrijving van het stalsysteem:

De ammoniakemissie (inclusief geur- en stofemissie) wordt beperkt door de ventilatielucht te behandelen in een gecombineerd luchtwassysteem. Dit is een installatie die is opgebouwd uit meerdere wassystemen. Bij het beschreven systeem bestaat de installatie uit twee achter elkaar geplaatste filterelementen van het type dwarsstroom. Het eerste element is een chemische wasser die bestaat uit een lamellenfilter. Om de 10 minuten wordt gedurende 1 minuut aangezuurde wasvloeistof over het filter gesproeid. Achter dit filter staat een waterwasser. Dit is een kolom vulmateriaal waarover continu water wordt gesproeid met behulp van sproeiers die zich voor en achter het filterelement bevinden. De gezuiverde lucht verlaat vervolgens via een druppelvanger de installatie. Spuiwater komt vrij uit de chemische wasser. Het spuien van waswater vindt plaats nadat het waswater in de chemische wasser vijf keer achter elkaar op de ingestelde pH van 1,5 is gebracht (dit proces begint wanneer het waswater een pH van 4,0 heeft bereikt). Na spuien van het waswater uit de chemische wasser wordt de opvangbak gevuld met het waswater uit de waterwasser. Vervolgens wordt ten behoeve van de waterwasser vers water aangevoerd tot het ingestelde vloeistofniveau in de opvangbak.
Bij passage van de ventilatielucht door het luchtwassysteem wordt de ammoniak opgevangen in de wasvloeistof. Door toevoeging van zwavelzuur aan de wasvloeistof, wordt in de chemische wasser de ammoniak gebonden als ammoniumsulfaat. De verwijdering van stof en geurcomponenten gebeurt in beide wassers.

Eisen aan de uitvoering:

1) Gecombineerd luchtwassysteem
   a) het wassysteem is opgebouwd uit twee achter elkaar geplaatste filterelementen van het type dwarsstroom. Het eerste element is een chemische wasser van het type lamellenfilter met een dikte van 0,50 m. Dit filter is opgebouwd uit carbonaat vezels die in speciale banen zijn aangebracht tussen kunststofplaten. Het tweede element is een waterwasser met een dikte van 0,24 m. Het is een filterpakket dat is opgebouwd uit kunststof filtermateriaal (contactoppervlak is 240 m^3 per m^2). Voordat de gezuiverde lucht het wassysteem verlaat wordt het in een druppelvanger van waterdruppels ontdaan.
   b) per m^2 aanstroomoppervlak van zowel de chemische wasser als de waterwasser wordt maximaal 5.000 m^3 lucht aangevoerd. Voor de chemische wasser gaat het hierbij niet om het specifieke oppervlak van de lamellen, maar om het aanstroomoppervlak van het element waarin het lamellenfilter is geplaatst. Het lamellenfilter zelf heeft een capaciteit van maximaal 75 m^3 lucht per uur per m^2 oppervlak van het lamel.
   c) het gecombineerd luchtwassysteem kan de ventilatielucht van één of meerdere afdelingen behandelen. Op de situatieschets van het totale bedrijf dient dit duidelijk te worden aangegeven.
2) Ventilatielucht
   a) van elke afdeling waarvoor de lagere emissiewaarde van kracht is, dient alle ventilatielucht via het gecombineerd luchtwassysteem de stal te verlaten.
   b) bij het gebruik van een centraal afzuigkanaal moet het doorstroomoppervlak van dit kanaal tenminste 1 cm^2 per m^3 per uur maximale ventilatiecapaciteit bedragen. Voorts moeten de door het Klimaatplatform Varkenshouderij vastgestelde normen voor maximale ventilatie in acht worden genomen.
3) Registratie instrumenten
   Ten behoeve van de wekelijkse controle (zie bijlage 2) moet zowel ten behoeve van de chemische wasser als de waterwasser een urenteller worden aangebracht. De urenteller is nodig voor het registreren van de draaiuren van de circulatiepomp. De hoeveelheid spuiwater van de chemische wasser moet met een geijkte waterpulsmeter worden geregistreerd. Deze waarden moeten continue worden geregistreerd en niet vrij toegankelijk worden opgeslagen.

10-4-2007 9668/0000846363

4) Zuuropslag
De inhoud van de opslag moet snel en accuraat kunnen worden afgelezen.
5) Afvoer spuiwater
Het spuiwater van de chemische wasser moet worden afgevoerd naar een aparte opslag.

Eisen aan het gebruik:

1) Conform het monstername protocol (zie bijlage 1) dient elk half jaar een monster van het waswater van de chemische wasser (de eerste filterwand) te worden genomen. De analyseresultaten dienen binnen de aangegeven grenzen te liggen. Indien deze buiten de grenzen liggen dient de gebruiker, in overleg met de leverancier, actie te ondernemen. Monstername, vervoer en analyse van het waswater en de rapportage daarvan dienen door een STERIN/STERLAB gecertificeerde instelling te worden uitgevoerd.
2) Door vervuiling van het filterpakket zal de ventilatielucht een hogere weerstand ondervinden. Om deze reden dient het filterpakket van de chemische wasser en de waterwasser minimaal elk jaar te worden gereinigd. De druppelvanger moet om de drie maanden worden gereinigd.
3) Er dient een logboek te worden bijgehouden met betrekking tot enerzijds metingen, onderhoud, analyseresultaten van het wassysteem en optredende storingen en anderzijds de wekelijkse controle werkzaamheden (zie bijlage 2).
4) Er dient een onderhoudscontract en een adviescontract afgesloten te zijn met de leverancier. In het onderhoudscontract moet een jaarlijkse controle en onderhoud van het luchtwassysteem zijn opgenomen. Voorts zijn in dit contract taken van de leverancier opgenomen. Bijlage 2 geeft informatie over de standaardinhoud van het onderhoudscontract. Het adviescontract biedt steun bij vragen over de procesvoering van het luchtwassysteem.
5) In de periode van 3 tot 9 maanden nadat het systeem is geïnstalleerd moet een rendementsmeting van het gecombineerd luchtwassysteem worden uitgevoerd. Deze meting moet zowel betrekking hebben op het ammoniakverwijderingsrendement als het geurverwijderingsrendement. Om deze rendementen op langere termijn aan te tonen moet deze rendementsmeting worden herhaald in de zomerperiode van het derde jaar waarin de installatie in gebruik is. Vervolgens moet deze meting elke 2 jaar worden herhaald. In bijlage 3 is een omschrijving opgenomen van de wijze waarop de rendementsmeting moet worden uitgevoerd.

Werkingsresultaat:

1) Dit gecombineerd luchtwassysteem met een chemische wasser (lamellenfilter) en een waterwasser heeft een ammoniakverwijderingsrendement van minimaal 85 %.
2) De geuremissie wordt door dit gecombineerd luchtwassysteem met 70 % verminderd (voorlopige waarde).
3) Voor de verwijdering van fijn stof door dit gecombineerd luchtwassysteem is op basis van het meetrapport geen waarde vast te stellen.

Nadere bijzonderheden:

1) Bij de vergunningaanvraag dient het dimensioneringsplan van het gecombineerd luchtwassysteem en het monsternameprotocol te worden overlegd. Uit het dimensioneringsplan moet onder meer de relatie met het aantal dieren per diercategorie blijken.
2) Het monsternameprotocol en de bedieningshandleiding dienen op een centrale plaats bij de installatie te worden bewaard.
3) De bestemming van het spuiwater van het gecombineerd luchtwassysteem moet duidelijk worden aangegeven. De verwijdering en afzet van het spuiwater dient binnen de vigerende regelgeving plaats te vinden. De luchtwasserproducent / leverancier dient de veehouder hier expliciet op te wijzen.
4) Het gehalte aan ammoniumsulfaat in het spuiwater van de chemische wasser mag maximaal 2,1 mol per liter bedragen.
5) De pH van het waswater in de chemische wasstap mag voordat het wordt ververst maximaal 4,0 zijn en na verversing maximaal 1,5.
6) Voor de opslag en het omgaan met zwavelzuur zijn door de arbeidsinspectie en de Adviesraad Gevaarlijke Stoffen richtlijnen opgesteld (P-blad 134.4 en PGS 15).
7) De aanvrager noemt dit gecombineerd luchtwassysteem: "Lamellenfilter Plus".
8) De beslissing over de emissiefactor is mede gebaseerd op de door de aanvrager overgelegde meetrapporten (rapport 1: Zwoll, M., 2004. Bericht über die Durchführung von Emissionsmessungen, Berichtsnummer 2004_10. Fachhochschule Münster; rapport 2: Lorenz,

10-4-2007

9668/000084664

Broer, L., Zechelius, M., 2005. Bericht über die Durchführung von Emissionsmessungen, projekt-Nr: 220605-534. LUFA Nord-West).
De herleide ammoniakemissie bedraagt:

a) Gespeende biggen
   - 0,09 kg NH_3 per dierplaats per jaar bij een hokoppervlak van maximaal 0,35 m² per dier;
   - 0,11 kg NH_3 per dierplaats per jaar bij een hokoppervlak van groter dan 0,35 m² per dier.
b) Kraamzeugen
   - 1,25 kg NH_3 per dierplaats per jaar
c) Guste en dragende zeugen
   - 0,63 kg NH_3 per dierplaats per jaar bij individuele huisvesting;
   - 0,63 kg NH_3 per dierplaats per jaar bij groepshuisvesting.
d) Dekberen
   - 0,83 kg NH_3 per dierplaats per jaar.
e) Vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen)
   - 0,38 kg NH_3 per dierplaats per jaar bij een hokoppervlak van maximaal 0,8 m² per dier;
   - 0,53 kg NH_3 per dierplaats per jaar bij een hokoppervlak van groter dan 0,8 m² per dier.

9) De bovengenoemde bijlagen 1,2 en 3 zijn opgenomen in de bijlagen behorende bij het gecombineerd luchtwassystemen met chemische wasser en waterwasser. Deze zijn te vinden op www.infomil.nl.

Tekeningen:
Een schematisch overzicht van het gecombineerd luchtwassysteem en de integratie van dit luchtwassysteem is bijgevoegd.

Informatie bij:
- Infomil (www.infomil.nl)
- Unigfill Air BV(www.uniqfill.nl)

10-4-2007 9668/000084664

10-4-2007 9668/00008465

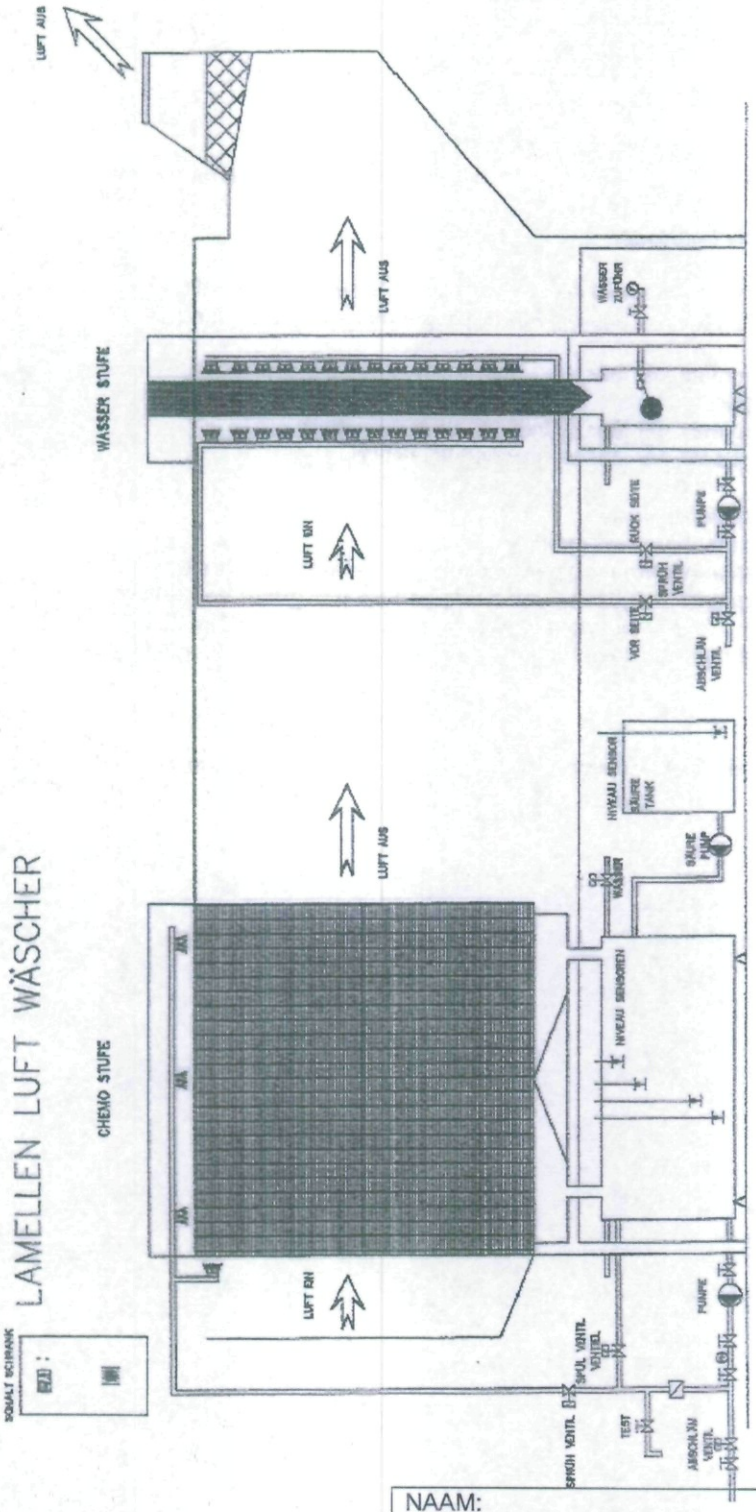

NAAM:	NUMMER:
Gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met chemische wasser (lamellenfilter) en waterwasser, voor kraamzeugen, gespeende biggen, guste en dragende zeugen, dekberen en vleesvarkens (inclusief opfokberen en opfokzeugen)	BWL 2006.14 Systeembeschrijving oktober 2006

10-4-2007 9668/00008465

10-4-2007 9668/000084666

10-4-2007 9668/000084666

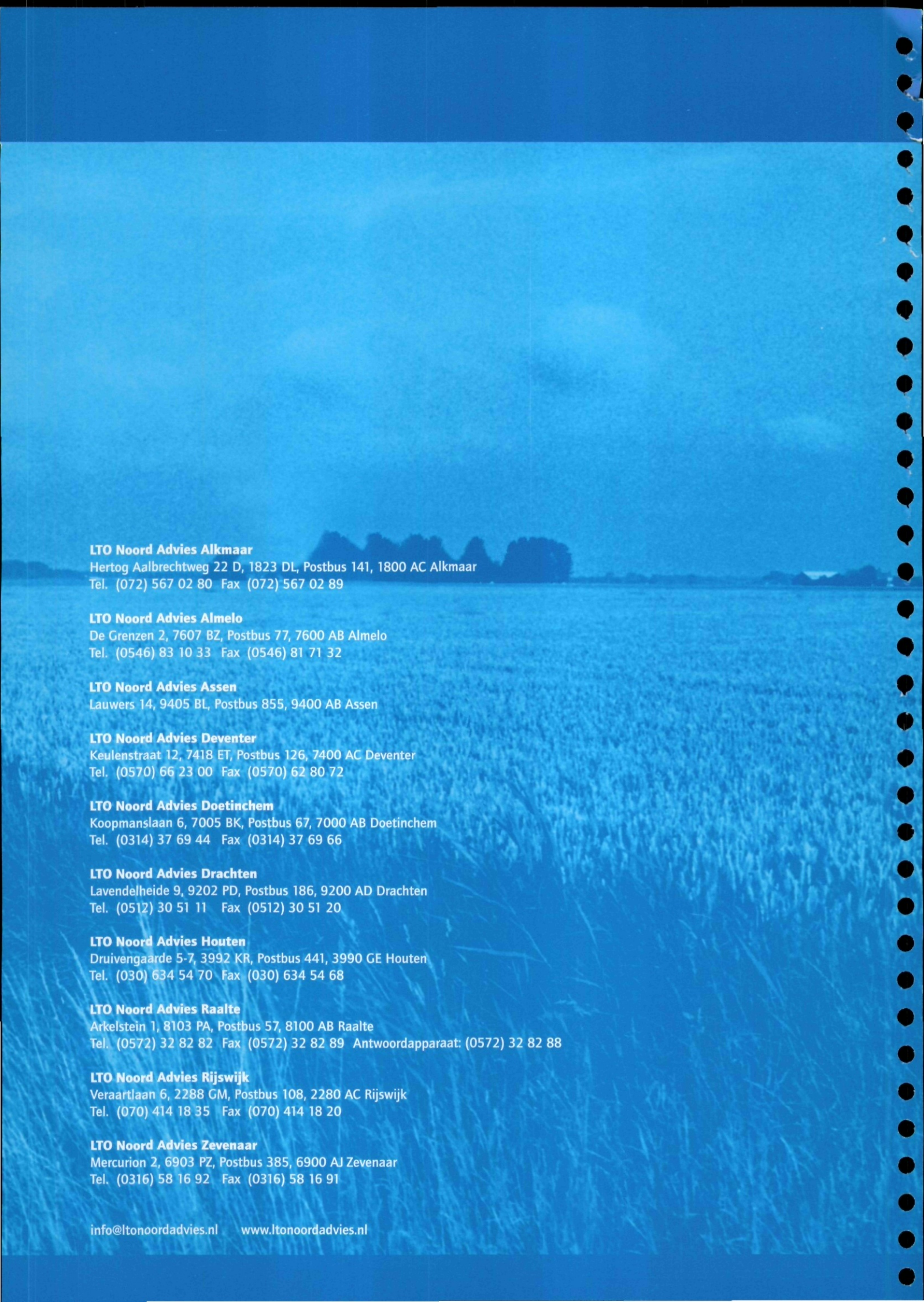

LTO Noord Advies Alkmaar
Hertog Aalbrechtweg 22 D, 1823 DL, Postbus 141, 1800 AC Alkmaar
Tel. (072) 567 02 80 Fax (072) 567 02 89

LTO Noord Advies Almelo
De Grenzen 2, 7607 BZ, Postbus 77, 7600 AB Almelo
Tel. (0546) 83 10 33 Fax (0546) 81 71 32

LTO Noord Advies Assen
Lauwers 14, 9405 BL, Postbus 855, 9400 AB Assen

LTO Noord Advies Deventer
Keulenstraat 12, 7418 ET, Postbus 126, 7400 AC Deventer
Tel. (0570) 66 23 00 Fax (0570) 62 80 72

LTO Noord Advies Doetinchem
Koopmanslaan 6, 7005 BK, Postbus 67, 7000 AB Doetinchem
Tel. (0314) 37 69 44 Fax (0314) 37 69 66

LTO Noord Advies Drachten
Lavendelheide 9, 9202 PD, Postbus 186, 9200 AD Drachten
Tel. (0512) 30 51 11 Fax (0512) 30 51 20

LTO Noord Advies Houten
Druivengaarde 5-7, 3992 KR, Postbus 441, 3990 GE Houten
Tel. (030) 634 54 70 Fax (030) 634 54 68

LTO Noord Advies Raalte
Arkelstein 1, 8103 PA, Postbus 57, 8100 AB Raalte
Tel. (0572) 32 82 82 Fax (0572) 32 82 89 Antwoordapparaat: (0572) 32 82 88

LTO Noord Advies Rijswijk
Veraartlaan 6, 2288 GM, Postbus 108, 2280 AC Rijswijk
Tel. (070) 414 18 35 Fax (070) 414 18 20

LTO Noord Advies Zevenaar
Mercurion 2, 6903 PZ, Postbus 385, 6900 AJ Zevenaar
Tel. (0316) 58 16 92 Fax (0316) 58 16 91

info@ltonoordadvies.nl www.ltonoordadvies.nl

Behoort bij aanvraag vergunning Wet Milieubeheer

d.d. ..... de aanvrager .....

TINY JASPERS
AGRARISCH ADVISEUR
Begeleiding
Bouw/inrichting
Milieuzaken
Lokatieverwerving
telefoon: 0499-571676

gewijzigd:
a. 28-03-07 B.B.
b.
c.
d.
e.
f.

werk
Situatie
Vossenweg
Hellendoorn

opdrachtgever
Family Farmers B.V.
Oude Goorenweg 4
5715 PH Lierop
0492-331286

Binnenveld 3
5462 GK Veghel
Tel. 0413-31 44 44
Fax. 0413-35 16 20
info@vanemmerikbv.nl
www.vanemmerikbv.nl

copyright

VAN EMMERIK & VANDER WEIDE B.V.
bouw- en adviesbureau

get. B.B.
d.d. 20-09-06
proj.leid. T. Jaspers
dos.nr.
schaal 1:2000

E07523 Si-1

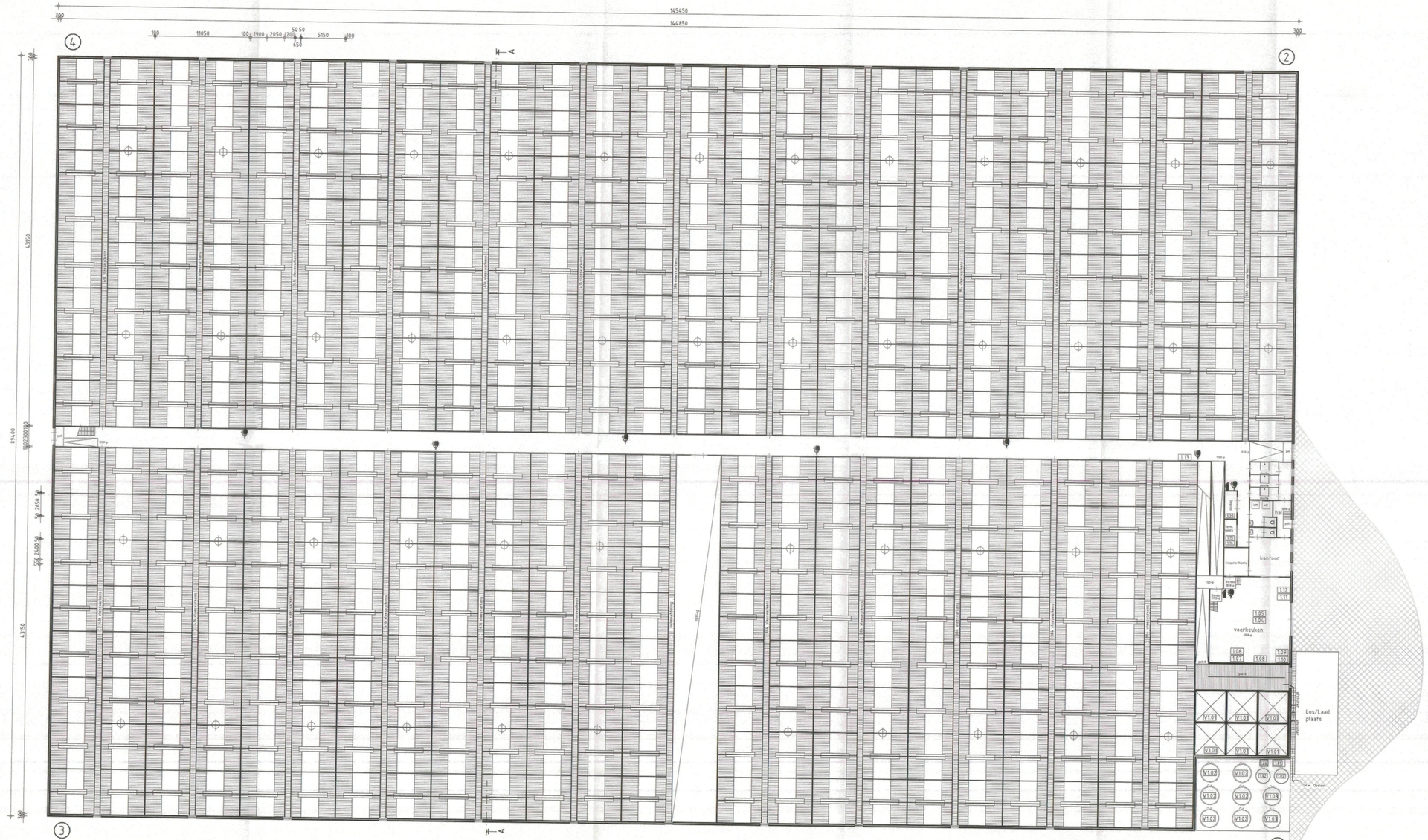

RENVOOI:

- 1.01 = zuurvat 4000 ltr. in dubbelwandige tank met vulpunt, v.z.v. nood- en oogdouche (PGS15)
- 1.02 = polyester silo inh. 50m3 t.b.v. spuiwateropslag (2×)
- 1.03 = dompelpomp (bij spuitplaats) 1,5kW
- 1.04 = menger 10m3 3kW
- 1.05 = menger 20m3 5,5kW
- 1.06 = verdeelvijzel / weger 1,1kW
- 1.07 = hamermolen 11kW (2×)
- 1.08 = indoseerpomp natte bijproducten 7,5kW
- 1.09 = waterpomp indoseren 4kW
- 1.10 = watertank 500 ltr.
- 1.11 = voerpomp 4kW (2×)
- 1.12 = compressor 4kW
- / 1.13 = mobiele hoge drukreiniger 5kW (2×)
- 1.14 = zuur-/water-/spuiwaterpompen 10kW (2×)
- 1.15 = cv-ketel 35kW
- 1.16 = electrische boiler 2,2kW
- 1.17 = Dumbox (kadavers) 0,9kW koelmedium T134 + mobiele kadaverwagen
- 1.18 = gastank 8000ltr.
- 1.19 = 57 ventilatoren Ø920 van 2,2kW
- 1.20 = koelkast 0,9kW
- 1.21 = ontsmettingsmiddelen 2×20 ltr. in lekbak
- 1.22 = reinigingsmiddelen 2×20 ltr. in lekbak
- 1.23 = bestrijdingsmiddelen 50 kg (ongedierte)
- 1.24 = klein gereedschap totaal 10kW
- 1.25 = --
- 1.26 = noodstroomaggregaat 125kW met ingebouwde olietank 200 ltr. in lekbak

- V1.01 = Bunker natte producten inh. 50m3 incl. roerwerk 4kW (6×)
- V1.02 = voersilo droge producten inh. 50m3 incl. vijzel 1,1kW (6×)
- V1.03 = voersilo kernvoer inh. 25m3 incl. vijzel 1,1kW (5×)

- = brandblusser 12 kg
- = brandslanghaspel 30 mtr.
- = klinker- / betonverharding
- —x— = hekwerk
- = Meetventilator Ø900 t.b.v. verdieping
- = Meetventilator Ø900 t.b.v. beganegrond

Bezetting: 18816 vleesvarkens
GL no : BWL 2006.14
R.A.V. code : D 3.2.15.1.2

Verdieping zie blad E07507H2
Doorsnede zie blad E07507H3
Situatie zie blad E07507Si-1

Behoort bij aanvraag vergunning Wet Milieubeheer

d.d. ..... de aanvrager .....

TINY JASPERS
AGRARISCH ADVISEUR
Begeleiding
Bouw/inrichting
Milieuzaken
Lokatieverwerving
telefoon: 0499-571676

gewijzigd:
a. 28-03-07 B.B.
b.
c.
d.
e.
f.

werk
Plattegrond
begane grond
locatie Vossenweg

opdrachtgever
Family Farmers B.V.
Oude Goorenweg 4
5715 PH Lierop
0492-331286

Binnenveld 3
8462 GK Veghel
Tel. 0413-31 44 44
Fax. 0413-35 16 20
info@vanemmerikbv.nl
www.vanemmerikbv.nl

copyright

VAN EMMERIK & VANDER WEIDE B.V.
bouw- en adviesbureau

gez. GG
d.d. 09-02-2007
proj.leid.
dos.nr.
schaal 1 : 200

E07523 H1

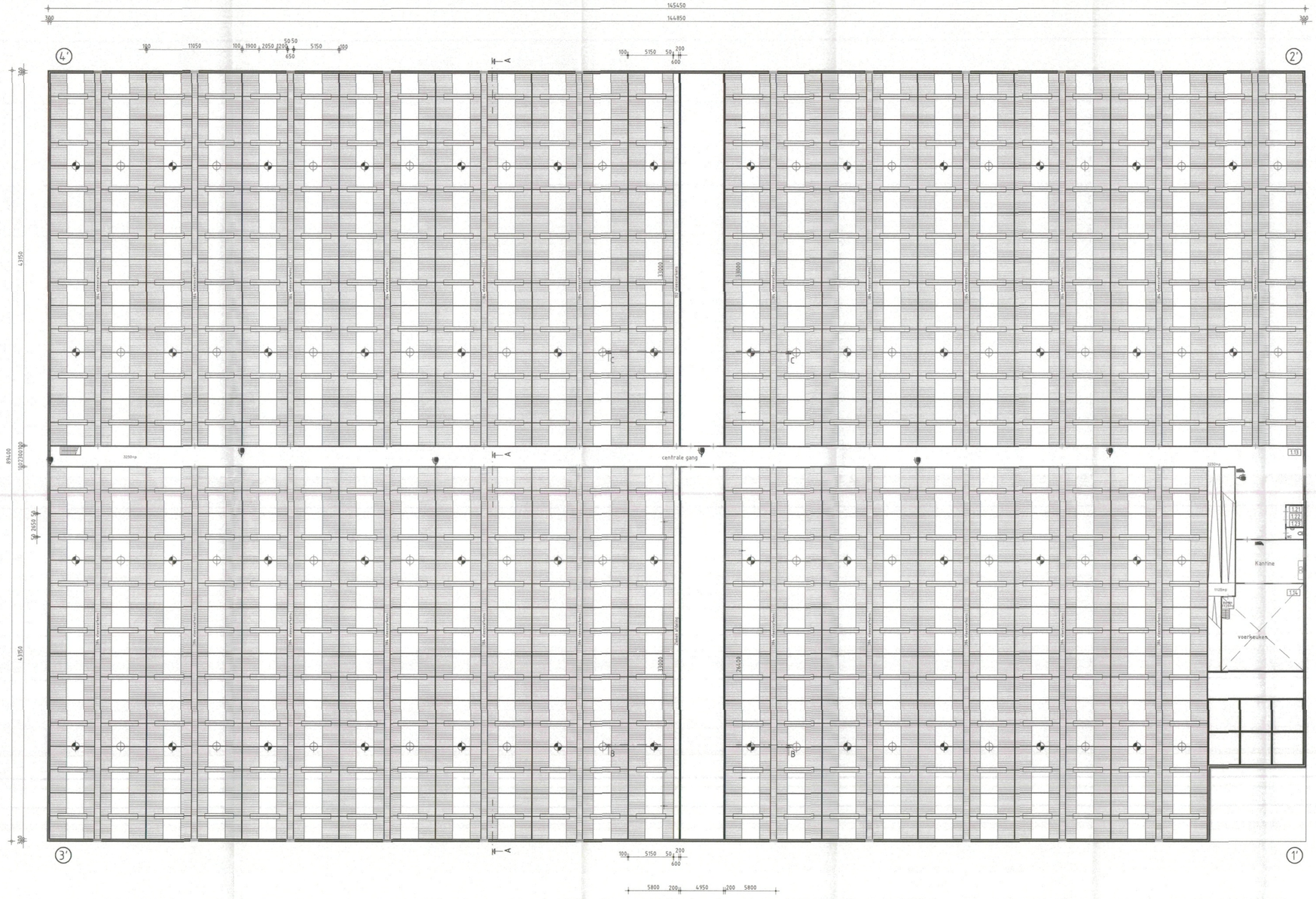

Verdieping

= Meetventilator Ø900 t.b.v. verdieping

= Meetventilator Ø900 t.b.v. beganegrond

Bezetting: 18816 vleesvarkens
GL no : BWL 2006.14
R.A.V. code : D 3.2.15.1.2

Beganegrond zie blad E07507H1
Doorsnede zie blad E07507H3
Situatie zie blad E07507Si-1

Behoort bij aanvraag vergunning Wet Milieubeheer

d.d. ..... de aanvrager .....

TINY JASPERS
AGRARISCH ADVISEUR
Begeleiding
Bouw/Inrichting
Milieuzaken
Lokatieverwerving
telefoon: 0499-571676

gewijzigd:
a. 28-03-07 B.B.
b.
c.
d.
e.
f.

werk

Plattegrond Verdieping
locatie Vossenweg

Blauwveld 3
5462 GK Veghel
Tel. 0413-35 44 44
Fax. 0413-35 56 20
info@vanemmerikbv.nl
www.vanemmerikbv.nl

copyright

VAN EMMERIK & VANDER WEIDE B.V.
bouw- en adviesbureau

opdrachtgever
Family Farmers B.V.
Oude Goorenweg 4
5715 PH Lierop
0492-331286

gez. GG
d.d. 09-02-2007
proj.leid.
dos.nr.
schaal 1 : 200

E07523 H2

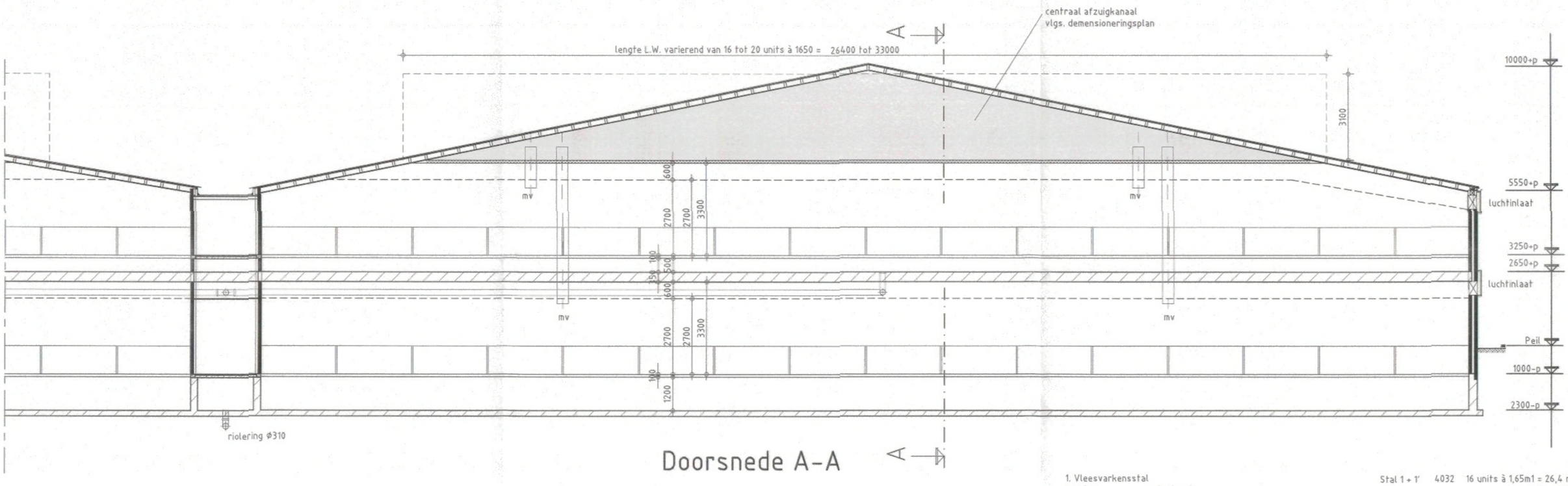

Doorsnede A-A

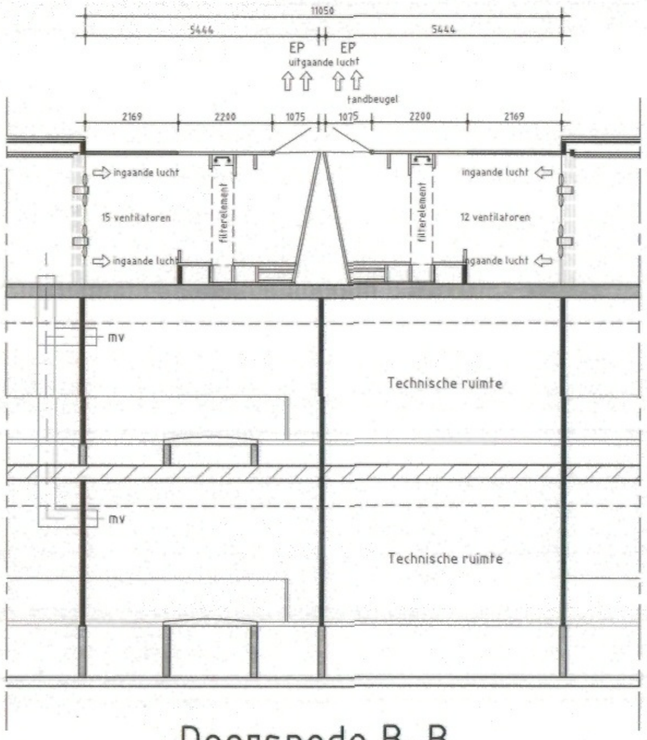

Doorsnede B-B

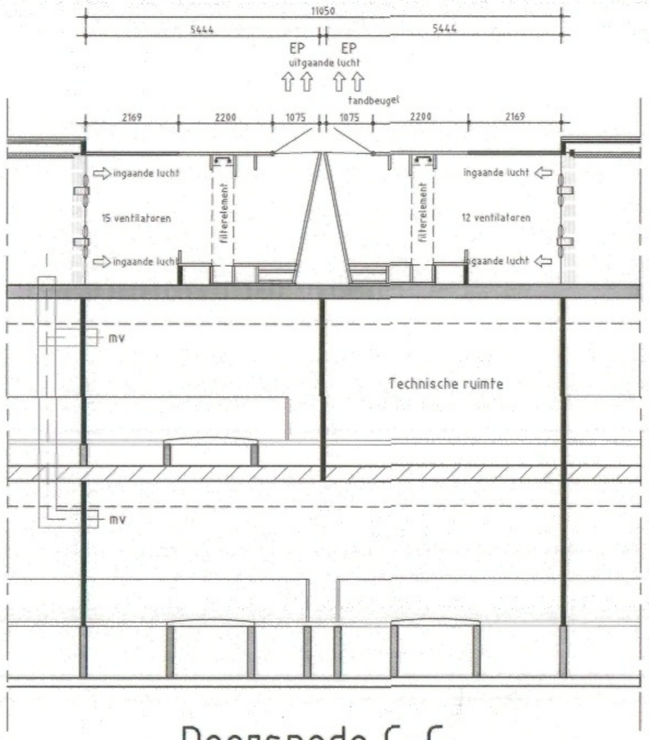

Doorsnede C-C

1. Vleesvarkensstal

wanden	: metselwerk
dak	: golfplaten
goothoogte	: 7550+P
nokhoogte	: 12000+P
ventilatie	: luchtwasser 57 ventilatoren ø920 a 2,2 kW.
verwarming	: C.V.
mestopslag	: Drijfmest in putten 21300 m3
aantal dieren	: 18816 vleesvarkens

Stal 1 + 1'	4032	16 units à 1,65m1 = 26,4 m1 vent. 12 × ø920
Stal 2 + 2'	4992	20 units à 1,65m1 = 33,0 m1 vent. 15 × ø920
Stal 3 + 3'	4800	20 units à 1,65m1 = 33,0 m1 vent. 15 × ø920
Stal 4 + 4'	4992	20 units à 1,65m1 = 33,0 m1 vent. 15 × ø920

Beganegrond zie blad E07523H1
Verdieping zie blad E07523H2
Situatie zie blad E07523Si-1

Behoort bij aanvraag vergunning Wet Milieubeheer

d.d. ..... de aanvrager .....

TINY JASPERS
AGRARISCH ADVISEUR
Begeleiding
Bouw/inrichting
Milieuzaken
Lokatieverwerving
telefoon: 0499-571676

gewijzigd:
a. 28-03-07 B.B.
b.
c.
d.
e.
f.

werk
Doorsnede
locatie Vossenweg

opdrachtgever
Family Farmers B.V.
Oude Goorenweg 4
5715 PH Lierop
0492-331286

Binnenveld 3
5462 GK Veghel
Tel. 0413-31 44 44
Fax. 0413-35 16 20
info@vanemmerikbv.nl
www.vanemmerikbv.nl

copyright

VAN EMMERIK & VANDER WEIDE B.V.
bouw- en adviesbureau

get. GG
d.d. 18-09-2006
proj.leid.
dos.nr.
schaal 1 : 200

E07523 H3